

பிரயா

P'RAYA
87 RUE DE COLOMBES
92600 ASNIERES SUR -
SEINE ; FRANCE

நூல் அறிமுகம்

எஸ்.அகஸ்தியரின்

“மேய்ப்பர்கள்”
(சிறுகதைத் தொகுப்பு)

கிடைக்கும் இடம்:
ரஜனி பதிப்பகம்
C/O RAJANI KUHANATHAN
11,RUE RODIER, 75009 PARIS

ரஜனி குஹநாதனின்
“ தவறுகள் ”
(குறுநாவல்)

கிடைக்கும் இடம்:
C/O RAJANI KUHANATHAN,
11,RUE RODIER,
75009 PARIS,FRANCE.

அ.கந்தசாமி, மலையன்பன்,
ரதன்

“ காலத்தின் பதிவுகள்”
(கவிதைத் தொகுதி)

கிடைக்கும் இடம்:
M.RAGUNATHAN,
Box: 1031, Stn F,
Toronto, Ontario,
M4Y 2T7, CANADA.

அ.கந்தசாமி
மலையன்பன்
ரதன்

ஓசை

காலாண்டிதழ்

1991

சித்திரை - ஆனி

ஒசை 2

ஒலி 2

இதழ் 6

ஆசிரியர் குழு

தொடர்புகளுக்கு:

'OSAI',
C/O S.THIRUCHELVAM,
20, RUE DE LA FOLIE MERICOURT,
75011 PARIS,
FRANCE.

அகதிகள் நிலை

வாழ்வு என்பது ஜீவ மரணப் போராட்டமாகிப் போய் விட்ட நிலையில் இலங்கையில் தமிழ் மக்கள்.

"பங்கர்"களும் அகதிமுகாம் களும் வதிவிடங்களாக, அங்கும் உயிரைத் தக்க வைக்க முடியாது, கடல் கடக்க முயன்று பாதிவழியில் கொல்லப்படுகின்ற கோரங்களும் தொடர்கின்றன.

வளைகுடா யுத்தத்தைத் தொலைக்காட்சியிற் பார்த்துச் "சப்புக் கொட்டும்" நாம், எமது சொந்தச் சகோதரர்கள் அதை விட மோசமான நிலையில், யாருமற்ற அனாதைகள் போல் யார் இதை உணர்வோம்? அகதிகள் முகாம்களைக் கண்காணிக்கும் சமூக அமைப்புகள் தமது சக்தியை மீறிய நிலையில் ஜீவிதம் நடாத்துகின்றன. நெஞ்சை உருக்கும் பட்டினிச்சாவுகள் தொடருகின்றன.

இந்நிலையில் "எரிகிற வீட்டில் பிடுங்குவது மட்டும் வாபம் தான்" என்று இனியும் தொடரப் போகிறோமா? அவ்வது.....?

சொல்லாத சேதிகள்

தெருப்புழுதியில் உன் உடம்பு
முதுகெல்லாம் இரத்த வெள்ளம்
நீதானா குளிந்து பார்த்தேன்
ஓம் ராசா நீயே தான்
"ஏன் ஆச்சி அழுகின்றாய்"
என்று கூடிநிற்கும் சனம் கேட்க
"பெடியனைத் தெரியுமா உனக்கு?"
என்று மிரட்டுகிறான் காக்கிச்சட்டை.

அவன் கையில் துவக்கு வெயிலில் மின்னுகிறது உன் தோள் மேல் ஏற்றாய்?
"தெரியாது" என்று தலையசைத்தேன்
நான் பெற்ற முதல் முத்தை.
நெஞ்சம் பதறுதையா.

குருசேஷத்திரத்தில் கர்ணன்வீழ
"ஐயோ மகனே" என்று குந்தி
ஓடிச் சென்று அணைத்தாளே
ஐயோ ராசா நான் பாவி
இப்போ வந்து பிறந்து விட்டேன்.
என் பிள்ளை என்று சொல்ல
முடியாத பாவியானேன்.
எனக்கு மட்டும் பலமிருந்தால்
இரவிரவாய் உன்னை எடுத்துச் சென்று
செம்மணியில் எரித்திருப்பேன்.
முந்தநாள் சாமம் உனக்குப்
பழுத்சோறு போட்ட கை
கிந்தக் கடனையும்
துணிவோடு செய்திருக்கும்.

இராவணன் கொடுமை தாங்காது
காடாறு மாதம் போனவன் நீ.
நமது தலைவர்கள் போல
ஏதாவது சாட்டுச் சொல்லி
அங்கேயே இருந்திருக்கலாகாதோ?
திரும்பி வந்து ஏழு நாளில்
உன்னைக் கட்டார்களோ கொடும்பாவிகள்.
ஏன் ராசா திரும்பி வந்தாய்?
உன்னை மகனென்று நான் வீட்டே
கொண்டு போனால் உன் தம்பிமாற
விட்டு வைப்பாரோ கொடியவர்கள்?

வேட்டையாடித் தீர்த்துவிட்டுக்
கொட்டியையும் எரிப்பார்கள்.
மாட்டையும் வொறியில் ஏத்தி
பலாவி போய்ச் சேர்வார்கள்.
யாரென்று கேட்க யாரிருக்கிறார்
மகனே நான் ஏழையல்லோ!
பெரிய இடத்துப் பிள்ளையெல்லாம்
மேல் நாடோடி டாக்டராக
நீயேன் ராசா எல்லாத்தையும்
உன்னை நம்பி வாழ்ந்த எம்மை
என்னென்று மறந்து போனாய்?
என் ஒருத்தி கூவியிலே
உங்களை நான் வளர்த்தெடுத்தேன்.
நீங்கள் வளர்ந்து மரமாகி
எனக்கு நிழல் தரும் வேளை
என் கனவெல்லாம் தெருப்புழுதியில்
அப்படியே அழிஞ்சு போச்சு.
என் கடைசிக் காலம் வரை
என் கைதான் எனக்குதவி.
மெய்யே ராசாச, நான் போய் வா
மிச்சத்தை வீட்டில் அழு
என் வயித்தெரிச்சல் ஒரு நாள்
இப்பாவிகளை எரிக்கும்வோ
தனிநாடு கேட்டு மேடையேறி
கனக்கக் கதைத்தவர்கள்
அயல்நாட்டில் விருந்துண்டு
பாதுகாப்பாய் இருக்கையிலே
ஊருக்காய் மடிந்த பிள்ளை
தெருப்புழுதியில் கிடக்கின்றான்.
அவனை அங்கு விட்டுச் செல்ல
என் நெஞ்சம் விம்முதைய்யா,
என் பிள்ளை என்று சொல்ல
முடியாத பாவியானேன்.

சண்மார்க்கா.

ஒரு தாயின் புலம்பல்

வாசகர் கருத்து

அடிப்படையில் ஐரோப்பிய இதழ்கள் தாங்கள் என்ன கடமையை ஆற்ற வேண்டும் என்பதனைப் புரியாமலே உள்ளன என்பது என்கருத்து.

இலங்கைத் தமிழர்களின் புலம்பெயரும் வாழ்வு அல்லது ஐரோப்பிய வாழ்வு ஏறத்தாழ பத்து ஆண்டுகளைக் கடந்து விட்டது. இச்சூழல் நெருக்கடி அவர்களைப் பாதிக்கத் தொடங்க, தற்காலிகம் என்பது போய் இயைந்து செல்லும் மனப்போக்கு வளர்ந்து வருகின்றது. இந்நிலையில் இதழ்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?

இலங்கை என்பது ஒரு தளம். வாழும் சூழல் என்பது கிரண்டாவது தளம். தமிழ்ப்பரப்பு என்பது மூன்றாவது தளம்.

அநேகமான இதழ்கள் முதல்தளத்தை மட்டுமே மனம் கொள்கின்றன. இது இயல்பானதும், தவிர்க்க முடியாததும் தான். ஆனாலும் முதல்தளத்தில்மட்டும் இதழ்கள் கால் பதிக்கையில் இதழ் வாசகர்களை வெற்றி கொள்வதைத் தவிர்த்து தமது குழுவினருக்குள் மட்டும் திருப்தி கொள்வதாய் அமைந்து விடுகின்றது. இது குழுவாதத்தையும், குறுகும் மனப்பான்மையையும் அந்நியமாதலையுமே ஏற்படுத்துகின்றது.

ஆனால், இதழ்கள் அப்படியல்ல. அது ஒரு ஊடகம் வளர்ந்து, விரிந்து செல்லவேண்டியது, வாசகனை, நுகர்பவனை வெற்றி கொள்ள வேண்டியது. இதில் எந்த ஐரோப்பிய இதழும் வெற்றி பெறவில்லை என்றே கருதுகின்றேன்.

சில இதழ்கள் மேலும் கவனமெடுப்பின் வெற்றி கொள்ளும் சாத்தியம் உண்டு. இதற்குள் ஓசையும் அடங்கும்.

- ஸ்ரீராம்.

ஒரு பாடகனாய் மட்டும் எமக்குத் தெரிந்த பிரெஞ்சுக் கலைஞன் SERGE GAINS BOURG

- ஜனிக்ராஜ்.

வளைகுடாப் போர் செய்திகளுக்காக இரவும் பகலும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்கு முன் மக்கள் தவம் கிடந்து கொண்டிருந்த நேரம், குண்டு வீச்சு ஏவுகணைத் தாக்குதல்.... ஏவுகணையை எதிர்க்கும் ஏவுகணை.... போர்க்கைதிகள்...! இப்படி ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அதிர்ச்சியைத் தந்து கொண்டிருந்த செய்திகளுக்குள் பிரெஞ்சு மக்களுக்கு பேரதிர்ச்சி தரும் செய்தி

யொன்று "கான்ஸ்பூர்க் (Gainsbourg) காலமாகி விட்டார்" எவருமே நம்பவுமில்லை: நம்பத் தயாராகவுமில்லை. இவண்டன் பி.பி.சி (B.B.C) தன் தலைப்புச் செய்தியாக "தலை சிறந்த பிரெஞ்சுக் கவிஞன் கான்ஸ்பூர்க் தனதில்லத்தில் காலமானார்" என்றது. இவரது வீட்டை நோக்கி படையெடுத்தது மக்கள் வெள்ளம். இம்மக்கள் வெள்ளத்தில் படித்தவர், பாமரர், இளைஞர், முதியோர் என்ற வேறுபாடே காணவில்லை.

நித்திரையின்றி நடுங்கும் குளிரிலும் மலர் வளையங்களுடன் இவரது வீட்டைச் சுற்றி கண்ணீர் மல்க நின்ற மக்களைப் பார்க்கும் போது இளகாத மனதுக்கும் கூட கண்ணீர்தான் வரும். ஜனாதிபதி, பிரதம மந்திரி ஏனைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தோர் அத்தனைபேரும் ஒருமித்த குரலில் இக்கலைஞனின் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாதென்று அனுதாபம் தெரிவித்தனர்.

ரஷ்ய நாட்டு யூத குடும்பத்தில் 2 - 4 - 1928ல் பிறந்த Lucien Ginzburg என்ற சிறுவனே பின்னர் பிரான்ஸ் நாட்டில் குடியமர்ந்து Serge Gainsbourg என்ற பெயரில் பிரபல்யமானான். ஏற்கனவே 16

மாதங்களில் ஒரு குழந்தையை கடுஞ்சுரத்தில் பறி கொடுத்த தாயார் மறு குழந்தையையும் இழக்க விரும்பாது அக் "கரு"வைக் கலைக்க விரும்பினார். கலையாத அக் "கரு"வே பின்னர் தன் எண்ணக் கருக்களால் இலட்சக்கணக்கான மக்களைக் கவர்ந்திழுத்தது. தன் தந்தையைப் போல "பியானோ" (PIANO) வாசிப்பதில் வல்லவரானார். மதுச்சாலைகளில் (BAR) நிரந்தர பியானோக் கலைஞனாக தன் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார். ஓவியக் கலையில் வல்லவனாகத் திகழவேண்டுமென்று ஓவியக் கலைக்குள் புகுந்தார். சிறிதுகாலம் செல்லத் தன் ஓவியங்களையே கொளுத்தி எரித்து விட்டுத் தனக்குள் மறைந்திருந்த கவித்திறனை வெளிக் கொணரக் "கவிஞன்" ஆனார். இவரது கவிதைகள் புகழடையத் தொடங்கின. இசைக்குள் நுழைந்து இசையமைப்பாளரானார்: திரைப்படக் கலைக்குள் புகுந்து "நடிகள்" ஆனார். பின்னர் திரைப்பட இயக்குனர் ஆனார். மீண்டும் ஓவியக்கலை.... இசை.... கவிதை இப்படிச் சகலகலா வல்லவராகத் திகழ்ந்து இவருடன் கூடவே புகைப்பிடிப்பதும், மது அருந்துவதும் என்ற விசேட பழக்கங்களும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. இறுதி வரை இவற்றிலிருந்து இவரால் மீளவே முடியவில்லை.

நிறையப் பேசமாட்டார்: வாயைத் திறந்தால் வெளிவரும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அகராதியில் தேடிப் பார்க்க வேண்டிய மணிச் சொற்களாகும். இவர் உருவாக்கிய சொற்பதங்களை அண்மையில் தொலைக்காட்சியில் இவருக்கு அஞ்சலி செய்த பல்கலைக் மாணவ மாணவிகள் பட்டியல் போட்டுக் காட்டினார்கள். ஆவரால் உருவாக்கப் பட்ட இளம்பாடகர்கள்தான் எத்தனைபேர்? பாட மாட்டோமே என்று பயந்தவர்களைப் புகழ்பெற்ற பாடகர்கள் ஆக்கி விட்டார். அண்மையில் ஐரோப்பிய தொலைக்காட்சிகளில் (EUROVISION) பிரபல்யம் அடைந்த Black and white Blues...." என்ற பாடலைத் தெரியாதோர் இருக்கவே முடியாது. பிரெஞ்சுப் பாடல்கள் இவரது பிரவேசத்தின் பின்னரே புதியதொரு வடிவெடுக்கத் தொடங்கின.

எவருக்கும் தலைபணியாத, யாருக்கும் அஞ்சாத இவரது கருத்துக்கள் பலவிதமான சர்ச்சைகளை உருவாக்கியது. உ+ம் 500 பிராங் தானை இலட்சக்கணக்கான தொலைக்காட்சியாளர் முன்னிலையில் கொளுத்தியது. பிரெஞ்சுத் தேசிய கீதத்தை தனது பாணியில் பாடியது... என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. "ஆத்திரக் கா

ரன்" என்பது இவருக்கு இன்னுமொரு பெயர்.

கடும் புகைத்தலும் மதுப் பழக்கமும் இவரை இதய நோயாளி ஆக்கியது. ஒரு நாளில் மட்டும் 140 சிகரெட்டுகள்: ஒரு வருடத்தில் 51,000 சிகரெட்டுகள். இருதய நோயின் முதலாவது தாக்கல் 1973ல்: கிரண்டாவது 1979ல், 1986ல் கடும் நோய்வாய்ப்பட்டு ஈரலில் ஒரு பகுதியை அகற்ற வேண்டி வந்தது. இவரைப் பிழைக்க வைக்க நான் முந்தி நீ முந்தி என்று முயற்சி செய்த டாக்டர்கள் தான் எத்தனை பேர்! இப்பழக்கத்தைக் கைவிடும்படி இவரை வேண்டிக் கொண்டோருக்கு நகைச்சுவையுடன் இவர் கூறிய பதில்: "தலை சிறந்த எனது இரு இருதய நோய் டாக்டர்களை இழந்து விட்டேன். இவர்கள் கிறந்ததே இருதய நோயால்தான். இவர்கள் குடிப்பதுமில்லை: புகைப்பதுமில்லை".

இவரை அழைத்த தொலைக்காட்சிக் குழு ஒரு ஏற்பாடு செய்தது. இவரைப் போலவே ஒப்பனை (Make up) செய்த பல சிறுவர்கள் கையில் சிகரெட்டுள் பாடுவது போல் ஒரு காட்சி! இவரது தலை குளிகிறது. கண்கள் குளமாகின்றன. கைகள் நடுங்குகின்றன. விம்மல்! பதினைந்து மில்லியன் தொலைக்காட்சி யாளர்களது கண்களும் குளமாகின்றன. இன்னும் ஒரு நிகழ்ச்சி. இவரது மாஜி மனைவியையும் இவரையும் பேட்டி காண்கிறார்கள். இவரது மனைவியிடம் இவரைப் பற்றிச் சுருக்கமாக என்ன கூறலாம் என்று கேட்க, நாவில் வார்த்தைகள் வராது தடுமாற "நீ" (Toi) என்று ஒரு வார்த்தையில் பதிலளிக்கிறார். சேர்ஜிடம் மீண்டும் இதே கேள்வி. நறுக்கென்று கருத்துப்பட ஒரு பதில்: "நீயும் நானும்" (Toi et moi) இந்த இரு வார்த்தைக்குள் மறைந்திருந்தது இவர்களது வாழ்க்கை. இதன் "கனி"தான் இன்று புகழ் பெற்று விளங்கும் (Charlotte) சார்எளர் என்ற இளம் நடிகை. தனது மகளில் இவர் வைத்திருந்த அன்பை எவரும் அளவிடவே முடியாது.

இவரது மறைவுக்கு மறுதினம் "Liberation" என்ற பத்திரிகை திடுக்கிடும் ஒரு செய்தியை வெளியிட்டது. இவர் பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் அளித்த ஒரு பேட்டி: இவரது வேண்டுகோளின் படி இவரின் மறைவுக்குப் பின்னரே வெளிவருகிறது. அதில் தனது "மரணத்தை" சரியாக பத்து வருடங்களின் முன்கூட்டியே அறிவித்திருந்தார். "3வது உலக யுத்த முடிவில், 1990 ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் நான் கிறப்பேன்". அண்மையில் நடந்து முடிந்த

வளைகுடாப் போர். (Gulf war) 3ம் உலக யுத்தமே. இது ஏனைய நாடுகளுக்கும் பரவாது தடுக்கப் பட்டது வேறுவிடயம்.

மரணத்தைப்பற்றி அடிக்கடி இவர் பேசி வந்தார். தானிறந்தாலும் தனது பியானோக் கருவி இன்னும் 300 அல்லது 400 ஆண்டுகளுக்கு வாழும் என்றார். அதாவது பியானோவினால் வெளிவந்த இசையும் கவியும் சாகா வரம் பெற்றவை என்பதே பொருள்.

ஐந்து வயதில் ஒரு செல்ல மகன். பெயர் lucien. அனால் செல்லமாக "லுலு"(LuLu) என்றுதான் அழைப்பார். இவன், இவரது இப்போதைய மனைவிக்கு கிடைத்த செல்வம். 5வயது "லுலு"வுக்கு இவர் விடுத்த இறுதிச் செய்தி: தான் இறந்த பின் தனது கல்லறையில் Orties என்ற பூமரத்தை வளரவிட வேண்டும் என்பதே. இச்சிறுவனோ அப்பாவையும் மிஞ்சி விட்டான்!. தான் அருமையாக விளையாடும் பஞ்சுத் துணியில் செய்த துருவக்கரடி (Nounours) அப்பாவுக்கு மிகவும் விருப்பமான ஒரு "பொருள்" என்பது இவனுக்குத் தெரியும்.

தன் தந்தையை அடக்கம் செய்யும் போது அந்தக் "கரடி"யையும் அப்பாவின் நெஞ்சில் வைத்து வழி அனுப்பி வைத்தான். அந்தக் கரடியும் அப்பாவுடன் சேரந்து மேலே போகுமாம்.

கண்ணை மறைக்கும் புகை மண்டலத்துக்குள்ளேயே வாழ்ந்த இக்கலைஞனின் புகழோ, திறமைகளோ இப்புகை மண்டலத்தையும் தாண்டி என்றும் மறையாது துவங்கிக் கொண்டேயிருக்கும் என்பது திண்ணம்.

அடுத்த இதழில்.....

நவீன சோவியத் எழுத்தாளர் வரிசையில்.....

வடுவந்தின் ரஷ்புதன் - ஒரு அறிமுகம்

சோவியத்திலிருந்து

கங்கா புஷ்பாகரன் மேனன்

சிறுகதை
 ௦௦௦
அந்த சில கணங்கள்...
 ௦௦௦
 எம்.கொழைமன்.

பட்டுவேட்டிகள் காஞ்சி புரங்கள் சரசரக்கின்றன. ஒரு புறத்தே நாதஸ்வர மேளங்கள் அமர்க்களமாக..., மறுபுறத்தே எஸ்.பி. பாலசுப்பிரமணியனின் கணீர்க்குரல் "ரேப்பிறக்கோடரி" னூடு. மணவறையில் மாப்பிள்ளையும் தோழனும். இன்னும் பெண்ணைக் காணோம்.

ஐயர் மணிக்கட்டை அடிக் கடித் திருப்பியவாறு பதறிக் கொண்டிருக்கிறார். அடுத்த கல்யாணத்திற்குப் போகவேண்டும் - அவசரம்.

வாசல் முகப்பில் சந்தனக் கும்பாவுடன் ஒரு வயதானவர். சற்றே தள்ளி சண்முகநாதன். இடுப்பு வேட்டி விழுவது போலிருக்கிறது. ஒரு கையால் வேட்டியைப் பிடித்தவாரே - தோழில் மூன்று வயது மகன் உமேஷ். அவருடன் நண்பர்கள் இருவர். தவைகள் பவமாக ஆடுகின்றன. அரசியல் பேச்சாகவோ அல்லது ஊர் வம்பாகவோ இருக்கலாம். உமேஷ் தகப்பனின் தடித்த வுடச் சங்கிலியுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கி

றான்.

பன்னிரண்டுமணி. ஐயர் குறித்த நேரம் தாண்டி மணித்தியாலமாகிறது. சேகர் பதட்டத்துடன் ஓடி வருகிறான். "மெத்ரோ" வுக்கு வெளியே வர நண்பன் ஒருவனும் சேர்ந்து கொள்ள ஒரு துணையாகியது.

நேரதாமதம் வெட்கத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள, சேகர் தயங்கியபடியே மணவிழா மண்டபத்துள் அடியெடுத்து வைத்தபோது,
 "மாமா...."

கீச்சிட்ட குரல் சேகரின் காதை அடித்தது. பழகிய குரல் நன்றாகப் பழுக்கப் பட்டது.

சற்றே நிலை தடுமாற குரல் வந்த திசையை நோக்கினான்.

உமேஷ்!

திமிறி அடித்துக் கொண்டு தந்தையை விட்டு சேகரை நோக்கிப் பாய்ந்துவர முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தான். சண்முகநாதன் சேகரைக் கண்டு விட்டார். முகத்தைக் கடுமையாக்கி மெளனத்தால் மகளை

அதட்டி மறுபக்கம் திருப்பிக் கொண்டார்.

அவனோ விடுவதாக இல்லை. திமிறிக் கொண்டிருந்தான். "மாமா", "மாமா" என்றபடி.

சனங்களின் கண்கள் இவர்களையே நோக்கிய வண்ணம் இருந்தன.

சேகருக்கு எச்சில் தடக்குகிறது. ஓடிச் சென்று உமேஷைக் கட்டி அணைக்க வேண்டுமென்ற அவா. முடியவில்லை. தடுமாறிக் கொண்டிருந்தான்.

சண்முகநாதன் சேகரின் அக்கா கணவன். வயசு அதிக மில்லை. பாரிஸில் ஆறு வருடங்களாக வசித்து வருகிறார். சேகரின் அக்கா கோமதி, இவங்கையிலிருந்த காலத்திலேயே சண்முகநாதனைக் காதலித்து, சண்முகநாதன் பரிஸ் வந்த பின் காதல் கல்யாணம் பேச்சுக் கல்யாணமாகிக் "கொடுக்க வேண்டியவை" களெல்லாம் கொடுத்துப் பாரிஸிற்கு வந்து சேர்ந்தவள்.

சேகரும் சண்முகநாதன் காலத்திலேயே பாரிஸிற்கு வந்தவன். அக்காவும் வந்து சேர்ந்த பின் "சகோதரங்கள் பிறிஞ்சிருக்கக் கூடாது" என்று, அத்தானும் பாரிஸில் தனியாக உழைத்துக் குடும்பம் நடத்துவது கஷ்டமாகிப் போக சேக

ரையும் தங்களுடனேயே வைத்துக் கொண்டார்.

சண்முகநாதன் "அவக்கேஷன்" காசுக்கு ஆசைப்பட்டாரோ அல்லது ஊயல்போ, ஒரு வருடத்தில் உமேஷ்.

உடம்பு புரட்டித் தத்தித் தவழ்ந்து எழுந்து நடந்து மழலைகள் உதிர... ஆண்டுகள் கிரண்டு உருண்டோடி மறைந்தன.

சேகருக்கு உமேஷை ஒரு கணமும் பிரிய முடியாத நிலை. "மாமா, மாமா" என்று கட்டி அணைத்து உருண்டு புரண்டு விளையாடிய காலங்கள்....

அடுத்த அறையில் படுத்திருக்கும். சேகரை, ஒவ்வொரு காலையும் தவழ்ந்து வந்து சத்தமே செய்யாது முத்தம் கொடுத்துத் துயிலெழுப்பும் உமேஷ், சேகர் எவ்வளவு படுத்திருந்தாலும் குழந்தையின் ஸ்பரிஸம், மழலைப் பேச்சுடன் வலியெல்லாம் போய் விடும்.

கட்டி அணைத்து ஆசை பீறிடக் கன்னத்திற் கடித்துக் காயம் பட அக்காவிடம் ஏச்சுக் கள் வாங்கிய நாட்கள்.

சேகர் வெளியே போய்வரும் நேரமெல்லாம் "பொம்போம்" "சொக்கா", "சுவிங்கம்" என்று கையை நீட்டிப் பின் "ரவுஷர்" பொக்கட்டுக்குள் கையை விட்டு ஏதாவது எடுக்கும் அளவுக்கு

உமேஷ் வளர்ந்து விட்டான்.

சண்முகநாதனுக்கு "விசா"ப் பிரச்சினை, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் சகவதும் சரிவரப் புதுப் பிரச்சினையொன்று "மண் வாசனை"யோடு உருவாகியது.

கோமதியும் பரிஸிற்கு வந்து நான்கு வருடங்கள் ஆகின்றன. கல்யாணப் பேச்சின்போது பேசியபடி நகைகள் அனைத்தும் செய்து கொண்டபோதும், அகதியாக வரும்போதும் போட்டுக்கொண்டு வரக்கூடாது என்ற பயம். நகைகளைப் பேணிக்குள் பவுத்திரமாக வைத்து மூலைவளவுக்குள் தாட்டபின் வந்து சேர்ந்தாயிற்று.

இப்போ, பரிஸ் கல்யாண வீடுகள், பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்களில் மற்றப் பெண்களுடன் போட்டிபோட சண்முகநாதனின் உழைப்புப் போதவில்லை. இருக்கும் நகைகளை இங்கு எடுப்பிக்க வேண்டும்.

அதுவும் சேகர்தான்.

எப்படிக்கல்யாணப் பேச்சின்போது என்னென்ன ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டனவோ அப்படியே அனைத்தும் நடந்தாக வேண்டும்.

கோமதியை பரிஸிற்குக் கூப்பிடும் பொறுப்பு!

கூப்பிட்டாயிற்று.

சீதனக்காசு பரிஸில் இரு

வருடத்துள் கொடுத்தாக வேண்டும்!

கொடுத்தாயிற்று.

இப்போ நகைகள் எடுப்பிக்க வேண்டும்.

சிக்கல் ஏஜென்சி உருவத்தில். கிட்டத்தட்ட ஐம்பதினாயிரம் பெறுமதியான நகைகள். ஏஜென்சிக்காரன் பக்கத்து வீட்டுக் காரன்தான். எதுவித பிரச்சினையுமில்லாமல்தான் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பிப்பதாகக் கூறி நகைகளை வாங்கியவன் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்குக் கூலியாகக் கூட ரெண்டாயிரம் ரூபா மட்டும் - இலங்கைக் காசுக்கு - மிகவும் நாணயமாக - மனசாட்சிப்படி.

இப்போ ஆளைக் காணோம் பொறுப்பு சேகரினுடையது. நகைகள் இனிக் கைக்கு வந்து சேரா என்பது உறுதியாகிவிட்டது. கோமதி கண்ணீருடன் சண்முகநாதனோ விடுவதாக இல்லை.

"அதே அளவு நகை பரிஸில் செய்து தரவேணும்" பிடிவாதமாக நிற்கிறார்.

கால் ஒடிய நடந்து விளம்பரப் பத்திரிகைகள் விநியோகிக்கும் வேலை, மாலையில் "கிளினிங்" வேலை. உடல் சோர்ந்து எலும்பும் தோலுமாகத் திரியும் சேகர். வயசுக்கு மீறிய பொறுப்புக்கள் எல்லை

மீறிய யோசனைகள், சாப்பாடுகள் ஒழுங்கில்லை. இதனால் வருத்தங்கள் வேறு. சீதனக் காசே கடன்பட்டுக் கொடுத்து விட்டு வட்டிகட்ட முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறான்

அத்தான் இரங்குவதாக இல்லை. வீட்டுச் சிறு சிறு சச்சரவுகளைல்லாம் முற்றி கோமதிக்கு அடிகளாக விழுந்து கொள்கின்றன.

சேகரால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. இரவுகளில் தலையணையைக் கண்கள் நனைக்கின்றன. அவ்வளவுதான்.

நாளுக்குநாள் பிரச்சினை முற்றிக் கொண்டே போகின்றது. சண்முகநாதனிடம் மெதுவாக இருந்த "தண்ணி" பாவிக்கும் வழக்கம் அதிகரித்து வீட்டில் தாறுமாறாக நடந்து கொள்கிறார்.

ஒருநாள்...

"டேய்! நீ ரோஷமுள்ளவனா இருந்தால் இவ்வளவு நகைகளையும் செய்து தந்து போட்டு வீட்டுக்கை காலடிவையடா பார்ப்பம்.

சேகரின் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட விடயம்.

எப்படியோ வீட்டை விட்டு வெளியேறியே ஆகவேண்டும் போல் பட்டது அவனுக்கு.

இருபது வருடங்களுக்கு மேலாகப் பாசத்தைப் பகிர்ந்து

கொண்ட அக்கா, இரண்டரை வருடங்களாக இதயத்தை இழுத்துப் பூட்டி வைத்திருக்கும் உமேஷ்.

பிரிவு - அது முடியாதது. ஆனால் பிரியத்தான் வேண்டும். முடிவெடுத்துக் கொண்டான்.

நண்பன் ஒருவனின் வீட்டில் தற்காலிகமாகத் தங்கிக் கொள்வதாக ஏற்பாடு.

மறுநாள் இரவு சேகர் தன்னுடைய உடுப்புக்களை ஒவ்வொன்றாக அடுக்கிக் கொண்டிருந்தான். இதைப் பார்த்த உமேஷிற்குப் "புதுசா"க இருந்தது.

"ஏன் மாமா "சேர்ட்டு" அடுக்கி...."

தந்தையின் முகம் கடுமையாக, தாயைப் போய்க் கேட்டுப் பார்த்தான். கோமதி கட்டிலில் முகம் புதைத்து விக்கியபடி....

ஓடி சேகரின் கழுத்தைப் பிடித்துத் தாவி ஏறியவன் சேகரின் நாடியைப் பிஞ்சுக் கரங்களால் திருப்பி "மாமா சேர்ட்டு...அடுக்கி... அடுக்கி. ஏன்... மாமா!"

சேகரால் தாங்க முடியவில்லை. எவரும் காணாதவாறு "பாத்தூம்"க்குள் சென்று கதவை தாளிட்டுக் கொண்டவன், அரைமணி நேரத்திற்கு மேல் அழுது தீர்த்து விட்டு வெளியே வர

வீடு அடங்கிப் போயிருந்தது.

மறுநாள் உமேஷ் எழும்பு வதற்குள் வீட்டை விட்டுப் போய் விடவேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

பட படவெனத் தன்னுடைய தட்டி விருந்த உடுப்புக்களை எடுத்த பின் தட்டைப் பார்க்க அது வெறுமையாக இருந்தது.

"இதைப் பார்க்கிற குழந்தை என்ன செய்வான்?... எங்கே என்னைத் தேடுவான்?... நான் எப்படி இவனை விட்டு...."

விம்மலும் விக்கலும் வெடித்துக் கிளம்ப அடக்கிக் கொண்டான்.

"பொக்கற"றில் இருந்த "சொக்கலேட்" சுவிகங்களை எடுத்து வெறுமையான தட்டில் வைத்து விட்டு, அடுத்த அறையை எட்டிப் பார்த்தான்.

சண்முகநாதன் வேலைக்குப் போய் விட்டார். தாயைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு ஒரு காவைத் தாயின் மேல் எறிந்தவாறு உமேஷ் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். நித்திரையிலும் சிரித்தபடியே.

கிட்டச் சென்று கட்டி அணைக்க ஆசைப்பட்டான் சேகர்.

ஆனால்....

'அவன் எழும்பி விட்டால்...! அக்கா எழும்பி விட்டால்....! வேண்டாம்'.

மனதை இறுக்கிக் கொண்டு,

கண்களில் முட்டியிருந்த நீராவிரல் நுனியினால் சுண்டிவிட்டு, வீட்டைவிட்டு வெளியேறிவன்... ஆறுமாதங்களின் பின், இன்று...

சேகரின் நிலை விபரிக்க முடியாதது. உமேஷின் உதறவில் வேட்டி கண்டத்தைக் கொடுக்க, வேட்டியைப் பிடிக்கச் சண்முகநாதன் முயற்சித்த போது, மீண்டும் திமிறித்த கப்பனைப் பறித்துக் கொண்டு சேகரை நோக்கி ஓடினான்.

விறைத்தபடி நின்ற சேகரின் கால்களில் தாவி மேலெழும்பிய உமேஷை வாரித் தூக்கிக் கட்டி அணைத்துக் கொண்ட சேகர், கண்களிலிருந்து "பொலு பொலு"வெனக் கொட்டிய கண்ணீரை பிறர் கண்களில் படாவண்ணம் உமேஷின் முகத்திற்குள் புதைத்துக் கொண்டான்.

புத்தரின் படுகொலை.

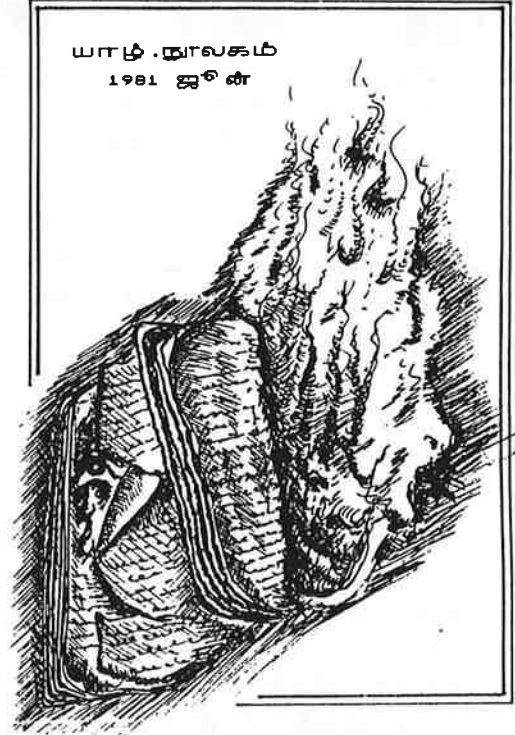
நேற்று என் கனவில்
புத்தர் பெருமான் சுடப்பட்டிற்றந்தார்.
சிவில் உடை அணிந்த
அரச காவலர் அவரைக் கொன்றனர்.
யாழ்.நூலகத்தின் படிக்கட்டருகே
அவரது சடலம் குருதியில் கிடந்தது.

இரவின் இருளில்
அமைச்சர்கள் வந்தனர்.
"எங்கள் பட்டியலில் இவர் பெயர் இல்லை
பின் ஏன் கொன்றீர்?"
என்று சினந்தனர்.

"இல்லை ஐயா,
தவறுகள் எதுவும் நிகழ்வே இல்லை
இவரைச் சுடாமல்
ஒரு ஈயினைக் கூடச்
சுடமுடியாது போயிற்று எம்மால்
ஆகையினால்தான்..."
என்றனர் அவர்கள்.

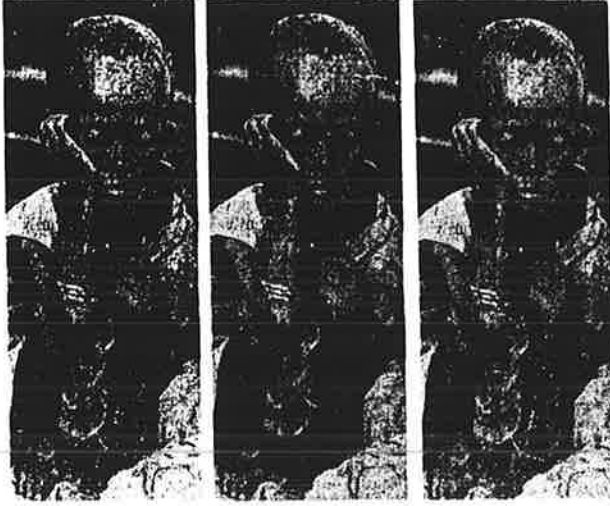
* சரிசரி
உடனே மறையுங்கள் பிணத்தை"
என்று கூறி அமைச்சர்கள் மறைந்தனர்

சிவில் உடையாளர்
பிணத்தை உள்ளே இழுத்துச் சென்றனர்.
தொண்ணூறாயிரம் புத்தகங்களினால்
புத்தரின் மேனியை மூடி மறைத்தனர்
சிகாலோகவாத தூத்திரத்தினைக்*
கொளுத்தி எரித்தனர்.
புத்தரின் சடலம் அஸ்தியானது
தம்ம பதமும் தான்* சாம்பரானது.

எம்.ஏ. நுஹ்மான்.- மரணத்துள் வாழ்வோம்

* சிகாலோகவாத தூத்திரம், தம்மபதம் ஆகியன பௌத்தமத அறநூல்கள்.

என்ன பார்க்கின்றீர்கள்....?

பிச்சுக் கொள்ளக் கொஞ்சமெனும் மயிர் எஞ்சியிருக்கிறதே என்றா!

மயிர் தன்னும் மிஞ்சாமல் யப்பான்காரன் மீது முதல் அணுகுண்டை வீசியதே அமெரிக்கா: அந்த இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிந்ததன் பின்னால்தான் நான் பிறந்தேன். யுத்தம் எப்போது முடிந்தது?

அத்லாந்திக் மாகடவில் மூன்று நாட்டுத் தலைவர்கள் ரூஸ்வெல் டும், வின்சன்ட் சர்ச்சிலும், யோசப் ஸ்டாலினும் கப்பல் ஒன்றுள் சந்தித்தபோது,

யுத்தம் முடிந்ததாய் அறிவிப்பும் வந்தது.

உடன்படிக்கையிலும் கையொப்பமிட்டனர்.

முதல் உலக யுத்தம் முடிந்தபோது சர்வதேச சங்கம். சர்வ தேச சங்கம் முறிந்த போது இரண்டாம் உலக யுத்தம். இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிந்ததென்று அத்லாந்திக் உடன்படிக்கை. இதற்கும் அப்பால்,

"உலகெங்கும் நீதியும் சமாதானமும் நிலவுவதாக...." எனும் பிரகடனத்துடன்,

ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனம் உருவாக்கம்.

வரலாறு இப்படிக் குறித்துள்ளது.

என்னைப் பார்த்தால் ஐ.நா. பிரகடனம் செய்த உலகத்தின்

கறுத்தான்.

குடிமகள் போலவா தெரிகிறேன்....?

ஐ.நா. நிறுவனம் தனது சின்னமாய் வரித்திருக்கும் உலகப் பந்தை அணைத்ததான ஒலிவ் கிளைகளுக்கிடையே,

அழகிய துப்பாக்கிகளை சொருக வேண்டும் என்பதும்,

பறக்கவிடப்படும் வெண்புறாக்களைத் தவிர்த்து ஏவுகணைகளையே பறக்கவிடலாம் என்பதும்,

எனது தாழ்மையான கருத்தாகும்.

வளைகுடாவில் நீதியும் அமைதியும் வேறெப்படியாம் பேணப்பட்டது?.

பறந்து சென்ற ஏவுகணைகளை தொலைக் காட்சியில் நீங்கள் பார்க்கவில்லையா?.

உலகச் செய்திகளின் முதன்மையாளன் என்ற தம்பட்டத்துடனும் ராணுவப் பேரிகை முழுக்கத்துடனும்,

வளைகுடாவில் யுத்தம் என 24 மணி நேர சேவையாய் ஒளி பரப்பியதே சி.என்.என்.

ஏவுகணைகள், போர்விமானங்களின் மூக்கு நுனிகள் தொலைக் காட்சித் திரைகளை உரசி, சீறிச் சினந்து எகிறிச் செல்லும் காட்சிகளின் அழகுகள் அப்பப்பா....!

ஒளிரும் வெண்மை, மயங்கும் கருமை, மங்கும் சாம்பல் அழிப்பானின் அழகுகள் சொற்களில் அடங்குமோ....!

அறிவியலின் உச்சமாம், தொழிற் திறனின் நுட்பமாம், கம்பியூட்டர்களின் அரங்கமாம், எண்ணெய்காய் ரத்தமாம், இன்னுமென்ன மிச்சமாம்....

தொண்ணூறு நாள் யுத்தத்தில் என்பத்தெண்ணாயிரத்து ஐநூறு தொன் குண்டுகள் ஈராக்கின் மீது பொழியப் பட்டன.

எழுபது வீதமானவை இராணுவ இலக்குகளுக்கு அப்பாற் தப்பி விழுந்ததாம்.

தப்பியவை என்றால்...?

குடிமனைக்குள் என்றுதானே அர்த்தம்.

அறுபத்தைந்து பில்லியன் டொலர்கள் = தொண்ணூறு நாள் யுத்தம். நீதி நியாயம் நிலை நாட்டுவதென்றால் பணம் பற்றி கவலை இல்லைத்தான்.

எதியோப்பியாவிலும், சூடானிலும் புல்லையும், பூண்டையும் ஈரலித்த வேர்களையும் தின்கிறேனே....

யுத்தத்திற்காய் இவ்வளவு பணமா....?

ஆண்டி சொல் அம்பலம் ஏறுமா? நான் கேட்கக் கூடாதுதான். ஆனால், அமெரிக்காவிலேயே கேட்டுவிட்டார்கள்.

பன்னிரண்டு வயதுக்குட்பட்ட ஐம்பத்தைந்து வட்சம் குழந்தைகள். அம்மா பசிக்கிறது எனக்கேட்கிறார்களாம்.

அங்கு கால்தூசும் பணத்துகள்தான் என நம்புவர்களுக்கு...., அமெரிக்காவே ஒருகணம் ஆடிப் போய் விட்டது.

உலக பொலிஸ்காரன் ஆக வேண்டுமென்றால் குறுக்கே பசியா...?

பசியென்றால் மனிதன் என்ன செய்தா போய் விடுவான்!

எண்ணெய் இல்லையென்றால்...!

யுத்தம் வேண்டும். யுத்த ஒழுங்கும் வேண்டும்

யுத்த ஒழுங்கு விதிகள் பற்றிய ஜெனிவா உடன்படிக்கை ஒன்று உண்டு.

கோடு கிழித்து சண்டை பிடிப்போமே - அப்படியென்றுதான் வைத்துக் கொள்ளுகளேன்.

வளைகுடா யுத்தம் தொடங்கிய நான்காம் நாள் யுத்த ஒழுங்கு பற்றிய பேச்செழுந்தது.

ஈராக்கின் மீது விமானத் தாக்குதல் நடத்தியவர்களென காயங்களாகி இருந்த எழுவரை ஈராக்கி தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பியது. அவர்கள் விமான ஓட்டிகள்தான் என அடையாளமும் காணப்பட்டனர்.

மறுநாள். உலகத் தொடர்பு ஊடகங்கள் அனைத்தும் மனித உரிமை மீறல், யுத்த விதிகள் மீறல், ஜெனிவா உடன்படிக்கைக்கு அவமதிப்பு என்றெல்லாம் கண்டனக் குரல் எழும்பின.

யுத்தமே வேண்டாம். அப்புறம் யுத்த விதிகள் மீறல் என்றெல்லாம் ஏன் அலட்டிக் கொள்ள வேண்டும்? இப்படித்தான் எனக்குப் பட்டது.

ஆனால்....,

ஈராக்கின் பின்னடைவில் யுத்தம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கையில் ஈராக்கி படையினர் சரணடைந்தனர். கைதும் செய்யப்பட்டனர். கைகளை பிடரியில் கட்டியபடியும், வரிசையில் நடந்தும், முழுந்தாழ் தெண்டனிட, குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்த அவர்கள் மீது, உலக தொலைக்காட்சி கமராக்களின் "லென்ஸ்"கள் குவி மையமாகி இருந்தன.

பாலைவனப் புயலைத் தொடங்கிய ஐ.நாவின சட்ட ஒழுங்குப்

படையானது போர்க்கைதிக் கூட்டத்தினுள் ரொட்டித் துண்டுகளை வீசி எறிய....

பசியின் கோரத்தை, சோகத்தை உலகம் பார்த்தது.

ரசித்தும் இருக்குமோ...?

நான் சிறுத்துப் போனேன்.

ஜெனிவா உடன்படிக்கையினுள் இதற்கேனும் விதி இல்லையா?.

இனி யாரும் கையெழுத்திட மாட்டார்களா?.

கையெழுத்திட்ட உடன்படிக்கைகள்தான் பெரிதாய் என்னத்தை கிழித் துவிட்டன என்கிறீர்களா?

உண்மைதான்.

முதலாம் உலக யுத்தம் முடிந்த போதே வாழும் நிலம் பற்றிய உடன்படிக்கை செய்து கொண்ட குர்திஷ் மக்களைப் பாருங்கள்.

ஈராக் குவைத்துக்குள் நுழைந்ததும் வெளியேற்றப் பட்டதும் தான் வளைகுடா யுத்தமென தோன்றினாலும், பகடைக் காய்களாய் வெட்டுண்டு தவிப்பவர்கள் பாலஸ்தீனியரும் குர்திஷ் மக்களும் தான். அகதி முகாம் வாழ்க்கையின் தலைமுறையைத் தொடர்ச்சியை மாற்றும் வழியாய் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம் சதாமுக்கு ஆதரவளித்தது.

சதாம் தோல்வியுற்றபோது குவைத்தில் கொல்லப் பட்டவர்கள் பாலஸ்தீனியர்கள்.

கண்மூடித்தனமான வரலாற்றுத் தவறு என்ற குற்றச்சாட்டுடன் அரபுநாடுகளின் ஆதரவிழந்து கையூறு நிலையில் பாலஸ்தீனியரும் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கமும்.

இழந்த மண்ணை மீட்டுத் தர பாலஸ்தீனியரை முன்னிறுத்தி தோளனைத்த சதாம். குர்திஷ் மக்களை அவர்தம் மண்ணில் இருந்தே விரட்டி அடித்ததை என்னவென்று சொல்வது.

சிறிது - பெரிது என்பதல்ல. வரலாறு முழுவதுமே இரத்த ஈரத்தில் இருந்துதான் அரசுகள் முளைத்தெழுகின்றன.

நான்கு அரசுகளுக்குள் துருக்கி, சிரியா, ஈராக், ஈரான் சிக்குண்டு பிளவுண்டு கிடப்பது குர்திஷ்ஷின் மண் மட்டுமல்ல, தலைவிதியும்தான்.

ஈராக்கில் இவர்கள் தொகை குறைவே ஆயினும் பாழாய்ப் போன எண்ணெய் உற்றுக்கள். இவர்களின் குடில்களின் கீழுமல் வலவா இருக்கின்றன.

எண்ணெய்காய் இரத்தம் யாரெல்லாம் சிந்த வேண்டியிருக்கி

றது. பாருங்கள்.

மொசப்பதோமியா என்று வரலாற்று ஏடுகள் குறித்து நிற்கும் ஆதி நாகரீகத்தின் எச்சங்கள் குர்திஷ் மக்கள்.

எழுவதும், விழுவதும், அழுவதுமென இவர்களின் வரலாற்றில் இது எத்தனையாம் முறை.

பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கூட இவர்கள் எழு முயன்றனர்.

அல்ஜியர்ஸ் உடன்படிக்கையினுள் எழுச்சி நசுங்கிப் போனது. அப்போது குர்திஷ் எழுச்சிக்கு ஈரான் ஆதரவளித்தது.

ஆதரவுகளை நம்பியே அழிந்தவர்கள் குர்திஷ் மக்கள்.

ஈராக்கினுள் குர்திஷ்க்கு ஈரான் ஆதரவு.

ஈரானுக்குள் குர்திஷ்க்கு ஈராக்க் ஆதரவு.

துருக்கியில் உள்ள குர்திஷ்க்கு சிரியா ஆதரவு.

இந்தத் தடவை இராணுவ ஆலோசனை வழங்குகிறது துருக்கி.

அரககளின் சதுரங்க ஆட்டத்தில் இரத்தமும் சதையுமான மனிதர்கள்.

போரில் வீழ்ந்து கொண்டிருந்த ஈராக்கிய அரசின் அதிகார கட்டுமானம் உதிரத் தொடங்கிய போது,

தமது இறமையை மீட்க இதுவேதான் தருணம் என எழுச்சி கொண்டது ஈராக்கிற்கு எதிரான குர்திஷ் முன்னணி.

சதாமின் தோல்வியின் சினம், குர்திஷ் மக்களை வஞ்சம் தீர்த்தது.

வஞ்சமா இது. வன்மம் - வக்கிரம்...

பனியில், சகதியில் ஒதுங்கத் தாவரமுமின்றி பசியின் அங்கலாய்ப்புடன், ஒரு சிரட்டை தண்ணீராவது கிடையாதா என உலகின் மனசாட்சியையே உலுக்கி....

யுத்தம் எக்காளமிடுகிறது.

பாருங்கள்!

ஆயுத அரக்கர்களின் கோரத் தாக்குதல்களினால் உயி ரிழந்தோரின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கம் ஒரு புறம் இருக்க— கண் பார்வை இழந்தோர்-கால்-கைகளை இழந்து உடல் ஊன முற்றோர் எண்ணிக்கையும் எமது தாய் மண்ணில் அதிகரித் துள்ளது.

சமீபத்திய புள்ளி விபரங் களின் பிரகாரம்-கமார் முப்பதி னாயிரம் பேர் இவ்விதம் அங்க கீனர் களாகியுள்ளனர். இவர் களின் சோகக் கதைகளை எழுத் தில் வடிக்க வார்த்தைகள் இல்லை,

தாக்குதலின் போது நாமும் இறந்திருக்கலாம்-ஏன் தான் இப் படி உடல் ஊனமுற்ற நிலையில் அவதிப்படுகிறோமே எனத் தம் மைத் தாமே மனம் நொந்து

நேசம் நாடும் நெஞ்சங்கள்

லெ. முருகசூபதி

கண்ணீர் வடித்து அங்கலாய்த்து கொண்டிருப்போரும் இவர்களில் அடங்குவர்.

இந்த பரிதாபத்துக்குரிய ஜீவன்களுக்கு நம்பிக்கை ஒளி அளிக்கும் நிறுவனமாக-யாழ்ப்பாணம் அன்னையர் முன்னணியின் செயற்கை கால் பொருத் தும் திட்டம் உருவாகியுள்ளது ஜெயப்பூர்- செயற்கைக் கால் உருவாக்கும் நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டு பலருக்கு செயற்கைக்கால்களை வழங்கி-வாழ்வில் தன்னம்பிக்கையை வழங்கி வருகிறது யாழ் அன்னையர் முன்னணி.

இன்றைய கால கட்டத் தில்- வெறும் வாய்ச் சொல் வீராங்கனைகளாக வாழாமல்- அமைதியாக இருந்து ஆக்கபூர்வ மாண்பணியினை மேற்கொண்டு வரும் யாழ். அன்னையர் முன் ணணி ஏனைய சமூக-சமய நிறுவனங்களுக்கு முன் மாநிலியானது என்று சொல்லலாம்.

ஆயுத செயற்கைக் கால்

பொருத்தும் திட்டத்திற்கு அவசர உதவி தேவைப்பட்டுள்ளது-சமூ மண்ணின் இனப் பிரச்சினையினால் இடம் பெயர்ந்து அந்நிய நாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்துள்ள வர்களாளுக்கு நாம் முன்பே கூறிய படி சில தார்மீகக் கடமைகள் உண்டு.

அந்நிய மண்ணில் அடைக்கலம் புகுந்தோர் தமது பொருளாதார தேவைகளை பெருக்கிக் கொள்வதிலும் தமது சொந்த பந்தங்களையும் தம்முடன் அழைத்துக் கொள்வதற்கு ஊக்க மெடுப்பதிலும் பெரிதும் அக்கறையாக செயல்படுகின்றனர்

இவர்களின் இத்தகைய மனப் போக்கு நியாயமானது என்றும் கூற முடியும். அதே சமயம். "எமது சொந்த தாய் மண்ணை நாம் இப்பொழுதும் நேசிக்

கின்றோம்" என மனசாட்சியினைத் தொட்டுச் சொல்வோமானால். "வெறும் வார்த்தை நேசிப்பாக" இராமல்- அந்த மண்ணில் அவலப் பட்டுக்கொண்டிருப்போருக்கு ஏதாவது வழியில் கை கொடுப்பதே- எம்மைநாம் மனிதர்கள் என அழைத்துக் கொள்வதற்கும் அர்த்தம் இருக்கும்.

இவ்விதம் கை கொடுத்து உதவுவதற்கு நாம் பல நூறு வெள்ளிகளைத்தான் வழங்க வேண்டுமென்பதில்லை, தியாக சிந்தையுடன்-எமது ஆடம்பரசெவ்வீனங்களை குறைத்துக் கொண்டு-அதில் ஒரு சில சதவீதங்களையேனும் மேற்படி செயற்கை கால் பொருத்தும் திட்டத்திற்கு வழங்கி உதவினால் அதுவே போதும்.

இன்று வெளிநாடுகளில் நம்மவர்கள் நடத்தும் பிறந்த நான் கொண்டாட்டங்கள் - திரும்ப திரும்ப நான் வைபவங்கள் - கூறில்மஸ் - புதுவகுட

வீருந்து உபசாரங்கள் - ஒன்று கூடல்கள் முதலான களியாட்டங்களிலெல்லாம் நம்மவர்கள் எத்தனையோ வெள்ளிகளை விரையம்பண்ணி திருப்தியடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதனால் இவர்கள் ஆன்மீக அமைதி அடையப் போவதில்லை

இத்தகைய திழ்வுகள் அவர்களின் வாழ்க்கையின் ஒருபகுதி தேவையாக ஏற்கப்பட்டபோதிலும் - இந்நிகழ்வுகளில் - "மதுக் கிண்ணங்களை" ஏந்திக்கொண்டு சொந்த தாய் மண்ணைப்பற்றிய தத்துவ விசாரம் நடத்துவோரையும் காண்கின்றோம்.

இப்போலித்தனங்களிலிருந்து நாம் விடுபட வேண்டுமானால்- இத்தேவைகளுக்கு ஒதுக்கும் "வெள்ளிகளில்", ஒரு சில சதவீதங்களையேனும்-யாழ் அன்னையர் முன்னணி போன்ற அமைப்புகள் நடத்தும் நிறுவனங்களுக்கு வழங்கி உதவ முடியும்.

ஒரு செயற்கைகால் பொருத்துவதற்கு தேவைப்படும் நிதி இலங்கை நாணயத்தில் ஆயிரம் ரூபா தான். இதனை எமது வெள்ளி நாணயத்துடன் ஈழப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

எனவே நாம் வழங்கப்போவது சொற்பமே. நாம் விண்ணிரையம் செய்யும் வெள்ளிகளுடன் ஒப்பிடும் போது இத்தொகை மிகமிக சொற்பமே.

எனவே - கால் இழந்து பரிதவிக்கும் ஜீவன்களுக்கு கைகொடுத்து உதவ முன்வாரீர்.

உதவ வீறும்புவோர் - தமது ட்ராப்டுகளை -காசோலைகளை, கணக்கு இலக்கம் 12833 -கொம்ப்ஷியல் வங்கி லிமிடேட் -யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

The Hony Treasurer
JAIPUR FOOT WORK SHOP,
5, Old Park Road,
JAFFNA-SRILANKA.

சமகால இலக்கியத்தில் மரபின் படிமங்கள்

சில வருடங்களுக்கு முன்பு "மரணத்துள் வாழ்வோம்" கவிதைத் தொகுதிக்கு நானெழுதிய விமர்சனத்திற்கு வந்த எல்லாப் பதில்களையும் உடனுக்குடன் வாசிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதை விட விமர்சனத்துக்கு முகங் கொடுக்க முடியாதவர்கள் தமது ஆத்ம திருப்திக்காகச் செய்கின்ற நிந்

கொள்ளவில்லை. பதில் எழுதிய வரை ஆத்திரமூட்டிய ஒரு விஷயம், மு. பொன்னம்பலத்தின் ஒரு கவிதையில் மரபின் படிமங்கள் குழப்பமான முறையிற் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன என நான் சுட்டிக்காட்டியமையாகும். இதற்குச் சவாலாகக் கட்டுரையாளர், அக்கவிதையில் வந்த படிமப் பிரயோகத்தை

இக்கட்டுரையின் நோக்கம் மரபின் படிமங்களைச் சமகால இலக்கியம் எவ்வாறு பயன்படுத்தக்கூடுமென வழிகாட்டுவது மல்ல: எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டுமென விதிகளை வகுப்பதுமல்ல. உண்மையில் மரபின் படிமங்கள் எவ்வளவு தூரம் படைப்புக்கு வலிமையூட்டும் முறையிற்பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்று நினைவூட்டுவதற்கு மேல் எதையுமே செய்ய நான் முனையவில்லை.

- சி.சிவசேகரம்.

தனைகட்டுப் பதில் சொல்வது எந்த விமர்சனங்களுக்கும் அவசியமில்லை என்பதால், யாழ்ப்பாணத்திற் பிரசுரமான ஒரு பதிவைப் பற்றி (அவையில் அதை ஒருவர் புனை பெயரில் எழுதியதாக நினைவு) நான் அவட்டிக்

ரன் இன்னவாறு விளங்கிக் கொள்ள முடியாது என்று தன் வியாக்கியானம் ஒன்றை முன் வைத்தார். அதை வாசித்த போது கேட்டவருக்குச் சிரிப்பு மூட்டாத பகிடியைச் சொன்னவரே விளங்கப்படுத்துவது போல

பரிதாபமாக இருந்தது. மரபின் படிமங்கள் அவற்றை அறிந்தவர்களை மனதிற் கொண்டே கிலக்கியத்திற் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படவேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடுகளை யாரும் விதிக்க முடியாதெனினும் மரபை அடிப்படையாக வைத்தே படிமங்களும் படைப்பும் விளங்கிக்கொள்ளப்படும் என்பதை படைப்பாளி தன் மனத்தில் இருத்துவது பயனுள்ளது. மரபின் படிமங்கள் எனும்போது மரபில் பயன்பட்டு வந்த படிமங்களை மட்டுமன்றி, மரபுக் கதைகள், காவியங்களில் வரும் பாத்திரங்கள், சம்பவங்கள் போன்றன முதலாகப் பழமொழிகள் வரையிலானவற்றையும் உள்ளடக்குவது பொருந்தும். இக்கட்டுரையின் நோக்கம் மரபின் படிமங்களைச் சமகால இலக்கியம் எவ்வாறு பயன்படுத்தக் கூடுமென வழிகாட்டுவதுமல்ல. எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டுமென விதிகளை வகுப்பதுமல்ல. உண்மையில் மரபின் படிமங்கள் எவ்வளவு தூரம் படைப்புக்கு வலிமையூட்டும் முறையிற் பயன்பட்டுள்ளன என்று நினைவூட்டுவதற்கு மேல் எதையுமே செய்ய நான் முனையவில்லை.

மரபின் படிமங்களை அவற்றின் வழமையான அர்த்தத்தி

லேயே விளங்கிக் கொள்ளுமாறு எழுதுவது பொதுவான போக்கு இது சொல்ல வந்த விஷயத்துக்கு மரபின் படிமங்களில் ஆதாரமும் அழுத்தமும் தேடும் முயற்சி. வீமன் எனும் போது வலிமையும், கும்பகர்ணன் எனும்போது தூக்கமும் பாஞ்சாலி எனும்போது தர்மாவேஷமும் மனதிற்கு வருகின்றன. ஏனெனில், சீவ்வாறே இப்படிமங்கள் சமகால இலக்கியத்திற் பயன்படுகின்றன. கும்பகர்ணனைச் சுட்டுவதன் மூலம் விசுவாசத்தையோ வலிமையையோ குறிக்க வேண்டின், மேலதிகமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் அவசியமாகின்றன. வீமன் பசியைக் குறிக்கப் பயன்பட்டாலும் முரட்டுத்தனத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுவதில்லை. பழங்கதைகளிலும், புராண இதிகாசங்களிலும் வரும் பாத்திரங்களின் பல வேறு இயல்புகள் கதையில் வலியுறுத்தப்பட்டாலும் குறிப்பான ஒரிரண்டு அம்சங்களே அப்பாத்திரங்களுடன் சேர்த்துக் கருதப்படுகின்றன. சில சமயங்களில் சமுதாய அரசியல் இயக்கங்களின் தாக்குதலின் விளைவாக மூலக்கதையில் வலியுறுத்தப்பட்ட பண்புகட்குப் புறம்பான வேறு பண்புகள் பாத்திரங்களுடன் இணைக்கப்படுகின்றன. திராவிட/ சுயமரியாதை இயக்

கங்களின் தாக்கத்தால் இன்று பலர் மனதில் விபீஷணன் என்றால் துரோகி என்ற அர்த்தமே ஒங்கி நிற்கின்றது. பெண் உரிமை இயக்கங்களது விருத்தி கற்பின் இலக்கணமாகக் கருதப்பட்ட புராண மரபின் பத்தினியர் பலரது முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்துவிட்டதோடு, மூடத்தனத்தின் சின்னங்களாக அவர்களைக் காணுமாறு தூண்டுகிறது. எவ்வாறாயினும், ஆக்க இலக்கியத்தில் எந்தக் கதாப்பாத்திரத்தையும் ஒரு புராண இதிகாசப் பாத்திரத்தோடும் இணைத்துக் காட்டும் போது, மூலக்கதையின் தன்மையுடனே வழக்கிலுள்ள சமுதாய விழுமியங்களுடனோ ஒட்டிய ஒரு படிமத்தை உருவாக்குவது சாத்தியம். மரபில் வழங்குங் கதைகளையோ சம்பவங்களையோ சமகால இலக்கியத்திற் பயன்படுத்தும்போது கூடுதலான கவனம் அவசியமாகிறது. புராண இதிகாசங்களில் வருங்கதைகளைச் சமகாலச் சம்பவங்களுடன் பொருத்திக் காட்டும் ஒரு படைப்பில் வாசகர்கள் பழைய கதையின் சம்பவத்துடனான ஒற்றுமைகளைத் தேடுவது இயல்பானது. பூரண ஒற்றுமை அவசியமில்லாத போதும், தெளிவீனங்கள் பொதுவாகப் படைப்பாளியின் நோக்கத்திற்கு முரணாகவே

இயங்குவன. அல்லாத விடத்துக் கவனப்பிசகுகள் படைப்பின் சீரின்மையைச் சுட்டுவனாக அமையும். இவ்வாறான குறைபாடுகள் மிக எளிதாகவே அடையாளங் காணக்கூடியன.

மரபின் படிமங்களை நேரடியாகவே பயன்படுத்துவது பொதுவாகக் கூறின், அப்படி மங்கட்கு வேறு பரிமாணங்களை வழங்குவதிலும் எளிது. மரபுக்கதைகளிற் பொதிந்துள்ள சமுதாய விழிமியங்களைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் நோக்கிலும் சமகால யதார்த்தத்துடன் பொருந்தாத மரபுப்படிமங்களை நிராகரிக்கும் முறையிலுந், சில சமயங்களில், நகைச்சுவை உணர்வுடனும் மரபின் படிமங்களை விகாரப்படுத்துவதும் கதைகளில் புதிய திருப்பங்களைப் புகுத்துவதும் பலராலுந் செய்யப்பட்டுள்ளன. வாசகர் மூலக்கதையை எளிதாக அடையாளங் காணுமாறு மாற்றங்களின் நோக்கத்தை மேலதிக விளக்கத்திற்கு அவசியமின்றி எழுதுவதற்கான திறமையை நல்ல எழுத்தாளர்கள் பலரிடங் கண்டிருக்கிறோம்.

ஜேம்ஸ் தேபர் (James Thurber) என்ற அமெரிக்க எழுத்தாளர் பழைய நீதிக்கதைகளில் வேடிக்கையான மாற்றங்களைச் செய்து சிந்தனையையும் நகைச்

சுவையுணர்வையும் கிளறுமாறான படைப்புக்களை Fables for our Times என்ற தொகுப்பில் வழங்கினார். இவற்றையொத்த முயற்சிகள் நகைச்சுவையாகத் தமிழிலும் செய்யப்பட்டுள்ளன என்றே எண்ணுகிறேன். ஆயினும் மரபுக்கதைகளில் மிகச் சிறிய மாற்றங்களைப் புகுத்தி மரபுக் கதை சார்ந்தது நிற்கும் சமுதாய விழுமியங்களைக் கேள்விக்குட்படுத்திய படைப்புக்களில் நான் படித்த சிலவற்றுள் புதுமைப்பித்தனும், மகாகவியும் அகவிகையின் கதைக்குத் தந்த புதிய வியாக்கியானங்களும் சக்தியும் சிவமும் போட்டியிட்டு நடனமாடிய போது சிவத்தின் வெற்றி உண்மையில் ஒரு தோல்வியே என்ற ஜெயக்காந்தனுடைய தீர்ப்பு அடங்கிய சிறுகதையும் மனதிற்கு வருகின்றன இவர்கள் எவருமே மூலக்கதையின் அடிப்படைக்கு மாற்றஞ் செய்யவில்லை. அக்கதைகளுடன் சேர்ந்து வரும் சமுதாய விழுமியங்களைத் தங்கள் படைப்பாற்றல் மூலம் கேள்விக்குட்படுத்துகின்றனர். இந்திரனை விடக் கடுமையாக அகவிகையே கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுகிறாள். அகவிகையை ஒவ்வொரு அம்மி மிதிப்பும் இழிவு செய்கிறது. அகவிகை மீது அனுதாபம் ஏற்படுமாறு அதே

கதையைச் சிறுகதையாகப் புதுமைப்பித்தனும் கவிதையாக மகாகவியும் எழுதியதன் மூலம் நமது சமுதாயப்பார்வையை ஓரளவு விசாலப்படுத்த முனைந்தனர். அகவிகையும் இந்திரனும் முனிவராற் சபிக்கப்பட்ட இடத்தை மட்டும் மகாகவி கவித்துவமான முறையில் அகவிகை இந்திரனைக் கண்ட துடிப்பிற்குக் கண்ட குற்ற உணர்விற் புண்ணுண்டாள்ளவும் ஒரு மாற்றத்தைப் புகுத்தினார். இன்றைய பெண்ணுரிமை உணர்வின் விழிப்பு, அகவிகை இந்திரனைக் கண்டு மோகித்திருநங்கதாலும் அது குற்றமாகுமா என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது. இந்திரன் மட்டுமன்றிப் பெண்களுடைய பாலுணர்வைக் கருத்திற் கொள்ளாமலுக்கும் சமுதாயப்பார்வையைக் கேள்விக்குட்படுத்துகின்றது. இந்தக் கோணத்திலிருந்து இக்கதையை மட்டுமன்றிப், பல பழைய கதைகளையும் மீளாய்வு செய்யும் தேவை நம் முன்னிருக்கின்றது.

1960களில் வந்த ஜெயகாந்தனின் சிறுகதை ஒன்றில் சிவத்துக்கும் சக்திக்குமிடையிலான நடனப் போட்டியிற் சிவத்தின் வெற்றியைச் சாத்தியமாக்கிய சமுதாய விழுமியம் நீதியற்றது என்பதை அழகாகச் சித்தரித்

தார். பெண்ணுக்கு அவசியமான அடக்கம் ஏன் ஆணுக்கு அவசியமில்லை என்ற நியாயமான கேள்வியை நாம் திரும்பத் திரும்பக் கேட்க வேண்டும். ஆனால், நாம் அவ்வாறு செய்யத் தவறுகிறோம். ஜெயகாந்தனுடைய ஆரம்பகால முற்போக்கு முனைப்பு காலப்போக்கில் மழுங்குண்டு போய் அவர் ஒரு இந்திய தேசிய வாதியாகக் குறுகிவிட்டாரெனினும், பெண்ணுரிமை பற்றிய அவரது பார்வை அதன் குறைபாடுகளையும் மீறி அவரை மற்றைய பல எழுத்தாளர்களையும் விட முன்னாலேயே நிறுத்துகிறது.

சீதையின் தீக்குளிப்பு பெண்களுக்கான தருமம் பற்றிய கேள்வியை மட்டுமன்றி ராமாவதாரத்தின் மேன்மையையே கேள்விக்குட்படுத்தும் ஒரு விஷயம். இது பற்றிய விவாதத்தின் எதிர்த்தரப்புக்களினின்று வந்த படைப்புக்கள் பலவெனினும் மரபிற் பெண்ணுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியைக் குறிக்கும் பல்வேறு விஷயங்கள் சமகால இலக்கியத்திற் போதியளவிற் கையாளப்படவில்லை என்றே நினைக்கின்றேன்.

சிவபெருமான் பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படி பட்ட கதையைப் புதுமைப் பித்தன் ஒழுக்க நெறிகளின் அடிப்படையிற் தன்

சிறுகதையொன்றிற் புனராய்வு செய்தார். அரசாங்கப் பணத்திற் கோயிற் திருப்பணி செய்த மணிவாசகரை அரசன் தண்டித்தது தவறா, அதற்காக அரசனும் குடிகளும் அடிபட்டது நியாயமா என்ற கேள்விகளை மனத்திற் எழுப்பிக் கதையை முடிக்குமிடத்து எல்லார் மேலிலும் பட்ட அடி சக்தியின் முலைகள் மீதும் பட்டது என்று சொல்வதன் மூலம் அக்கதை சார்ந்து நிற்கும் ஆன்மீக விழுமியங்கட்குச் சவால் விடுகிறார்.

இவர்களனைவரும் கலையுணர்விற் தேர்ந்த படைப்பாளிகள். திராவிட இயக்கப் பாரம்பரியத்துக்குப் பச்சையான இனவாதப் பிரச்சாரத்தை விட அதிகந் தெரியாது. அது, ராமன் ஆரியன், அவனும் அவனது ஆதரவாளர்களும் கொடியவர்கள், இராவணன் நல்லவன் என்ற விதமாகப் பச்சையாகப் பிரச்சாரம் செய்ததேயொழியக் கதையின் அக முரண்பாடுகளை நுண்ணிய முறையிற் கலைத்திறனுடன் கையாளும் முயற்சியில் இறங்கவில்லை. பிள்ளையார் சிலை உடைப்புப் போன்றே திராவிட இயக்கச் சுயமரியாதைக்காரர்களின் அரசியல் இலக்கியமும் அமைந்து விட்டது. "கம்பரஸம்" எழுதிய சி. என். அண்ணாத்துரை தனது

ஆபாசத்தை வெளிப்படுத்திய அளவுக்குக் கம்பரிடம் ஆபாசத்தைக் காட்டத் தவறிவிட்ட அதே வேளை, இராவணனை நாயகனாகக் கொண்டு மேடையேறிய மனோஹரின் ஜனரஞ்சகநாடகமான இலங்கேஸ்வரனும் ச. வித்தியானந்தனின் ஈழத்து நாட்டுக் கூத்து வடிவில் அமைந்த இராவணேசனும் மூலக்கதைக்குச் சேதமின்றியே இராவணனைப் பற்றிய ஒரு சாதகமான படிமத்தை அமைத்தன. இத்தயாரிப்புக்களில் வேறுபடும் அளவுகளிலிருந்த கலைத்தன்மை காரணமாகத் திராவிட இயக்கப் பிரச்சாரம் சாதிக்காத ஒன்றை இந்த நாடகங்கள் சாதித்தன.

இராவணனை நல்லவனாயும் இராமனைத் தீயவனாகவும் காட்டுவது சரியா தவறா என்பது இவ்விடத்து நம் முன்னுள்ள பிரச்சினையில்லை. ஒரு கருத்தை மக்கள் மத்தியிற் கலையாற்றலுடன் கொண்டு செல்வது எவ்வாறு என்பதே இங்கு கவனத்திற்குரியது. இராமன் இராவணன் பற்றி மக்கள் மனதில் உள்ள படிமங்களை மாற்ற விரும்புவோர் இராமாயணத்தின் உள் முரண்பாடுகளை அறம் பற்றிய கருத்தும் பிறழ்வுகளையும் இராமாயணம் சார்ந்து நிற்கும் ஆரிய மேன்மையுணர்வையும்

சாடுவது தவறில்லை. ஆயினும் இராமாயணத்தின் மூலம் வலியுறுத்தப்படும் சமுதாய விழுமியங்களை முற்றிலும் கேள்விக்குட்படுத்தும் ஒரு புனராய்வு இல்லாமல் ஆரியன் - திராவிடன் என்றவாறான முரண்பாடாகவே இராமாயணத்தைக் காட்டும் முயற்சி, எளிதாக, வரட்டுத்தனமான கோஷங்களாகவும் கொச்சையான வியாக்கியானங்களாகவும் அமைந்ததில் அதிசயம் இல்லை.

இராமாயணத்தை விட மகாபாரதத்தில் வரும் கதைகள் அறநெறி பற்றிய பல கேள்விகளை எழுப்புகின்றன. அண்மையில் ஒரு வங்காள நாடகாசிரியர் பஞ்சபாண்டவர் அரக்கு மாளிகையின் தீயினின்று தப்புவதற்காக ஒரு சண்டாள இனப் பெண்ணையும் அவரது ஐந்து பிள்ளைகளையும் பவி கொடுத்த ஒரு நாடகமாக்கினார். இங்கு மூலக்கதைக்கு ஒருவித மாற்ற முமின்றித் தருமபுத்திரனான யுதிஷ்டிரன் இக் கொலைக்குக் காரணமாக இருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டி மரபு கூறும் தருமம் சாதிய அடிப்படையிலானதே எனவும் அத்தருமத்துடன் ஒட்டியே ஒரு பெரிய அதருமமும் இருந்து வந்தது எனவும் காட்டினார். ஏகலைவனிடம் துரோணர் பெற்ற குருதட்சணையும்

அதே தருமத்தின் நீட்சிதான். இங்கெவ்வாம் மூலக்கதையைச் சற்றே ஆழமாக ஆராய்வதன் மூலம் கலைஞன் சமுதாய விழுமியங்களின் பொய்மை சார்ந்த அம்சங்களைத் தோலுரித்துக் காட்ட முடிகிறது. மறுபுறம், இக்கதைகளில் வாசகனோ பார்வையாளனோ சிரமமின்றி அடையாளங்காணக் கூடிய மாற்றங்களைப் புகுத்தியும் மரபின் விழுமியங்களைக் கேள்விக்குட்படுத்த முடியும். எவ்வகையிற் செயற்பட்டாலும் மூலக்கதையும் அதன் புதிய வடிவமும் எவ்வாறு பொருந்துகின்றன, புதிய வடிவம் எவ்வாறு அது சென்ற டையும், மக்களால் விளங்கிக் கொள்ளப்படக் கூடும் என்பன பற்றிய நுண்ணிய உணர்வுள்ள கலைஞனால் பரந்தளவிற்கு மனித உணர்வுகளைப் புண்படுத்தாமலே தன் புதிய பார்வையை அறிமுகப்படுத்த முடியும்.

மரபுக்கும் மனித சமுதாயத் துக்குமிடையிலான உறவின் இயங்கியற் தன்மையைக் கணிப்பிற் கொள்ளாமல் மரபை ஏற்பதா, மறுப்பதா என்றவாறு விஷயங்களை அணுகுவது மிகவும் விறைப்பான, மூர்க்கத்தனமான பார்வையாகும். மரபு புதிய சமுதாயத்திற்கு உடன் பாடற்ற விஷயங்களையும் அவசியமான விஷயங்களையும் ஒரு

சேரக் கொண்டது. சமுதாயத்தின் மீது மரபின் பிடிப்பு மிகவும் வலியது. சமுதாயத்திற்கு உறுதியை வழங்க உதவும் மரபு அதன் விருத்திக்குத் தடையாகவும் நிற்கும் சூழ்நிலைகளிற் தான் மரபின் பயன்பாடு கேள்விக்குள்ளாகிறது. கட்டுக்கதைகளும், மூடநம்பிக்கைகளும் நிறைந்து காணும் மரபிற்கு புதிய சமுதாயத்தாற் பயன்படுத்தக் கூடிய பயனுள்ள சிந்தனைகள் பொதிந்திருக்கின்றன. மரபின் ஸியச் சிந்தனையாளர்கள் மரபின் படிமங்களைக் கொண்டு புதிய சிந்தனைகளைப் பரப்புவதில் வெற்றி கண்டுள்ளனர். அதே வேளை மரபு கூறும் பொருந்தாத சிந்தனைகளை மறுத்தும் செயற்பட்டுள்ளனர். திறமை மிக்க கலைஞர்களால் இது போன்ற பணிகளைக் கலைப்படைப்புகளூடு நுண்ணிய அழகுணர்வுடன் செய்ய முடியும்.

மரபின் படிமங்கள் திரும்பத்திரும்ப ஒரேவிதமாகவே பயன்பட்டு வரும்போது அலுப்புத் தட்டுவது இயல்பானது. இதனைத் தவிர்க்குமுகமாக அயற்கலாச்சாரங்களின் படிமங்களைப் புகுத்த முனைவோர்பவர். இவ்வாறான சூழ்நிலைகளிற் பரிச்சயமின்மை ஒரு புதிய பிரச்சினையை ஏற்படுத்துகிறது. படிமத்தை விரிவாக விளக்கும்

முயற்சிகள், கவிதை போன்று இறுக்கமான சொற்பிரயோகம் அவசியமான படைப்புக்கட்கு ஊறு செய்யவே அதிக வாய்ப்புண்டு. மறுபுறம், விளக்கமற்ற படிமம் பரிச்சயமற்ற வாசகனைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தக்கூடும். இவ்விடத்து, எத்தகைய வாசகனை மனதிற் கொண்டு கலைப்படைப்பு முன்வைக்கப்படுகின்றது என்பது படிமத்தை பிரயோகிக்கும் முறையை நிர்ணயிக்கும். வாசகர்கட்குத் தெரிந்த, நன்கு பரிச்சயமான படிமங்களை மட்டுமே பயன்படுத்தலாம் என்றவாறான விதிகள் கலைப் படைப்புக்களின் வீச்சத்தை மட்டுப்படுத்துவன. தமது மேதாவிவாசத்தையோ புலமையையோ புலப்படுத்தும் நோக்குடன் படைப்பவர்கள் மற்றவர்கட்கு விளங்காத விதமாக எழுவதிலேயே தம் தகுதி தங்கியுள்ளதாக எண்ணக்கூடும். பரந்துபட்ட மக்களைச் சென்றறடைய வேண்டும் என்ற நோக்கிற் படைப்பவர்கள் எளிமையையும் புதுமையையும் தெளிவையையும் ஒருங்கிணைக்கும் தேவையை ஏற்பர். அயல்மொழி இலக்கியங்களை மொழிமாற்றஞ் செய்யும்போது அவற்றின் மூலமொழிக்குப் பழக்கப்பட்ட படிமங்களை உள்ளவாறே வழங்குவது சிரமம் என்பதாற் சிலசமயம் மாற்றீடு

கள் அவசியமாகலாம். சில சமயம் விளக்கக் குறிப்புக்கள் பயன்படலாம். அயல் மொழிகளின்னின்றும் சமுதாயத்தின் உடனடியான சூழலுக்குப் புறத்தினின்றும் பெறப்படும் படிமங்கள் பற்றிய விளக்கக் குறிப்புக்கள் ஏற்க உகந்தனவாகலாம். ஆயினும் மிகையான அளவில் வரும் குறிப்புக்கள் வாசகருக்கு உதவியை விட அதிகம் உபத்திரவமே தரக்கூடும்.

அந்நிய மோகம், குறிப்பாக ஆங்கில மோகம், சமகாலப் படைப்பாளிகள் பலரைப் பாதித்திருக்கின்றது. இதன் விளைவாகப் புழக்கத்தில் உள்ள தமிழ்ச் சொற்கட்குப் பதிலாக அவற்றின் அண்ணளவான பொருளுடைய ஆங்கிலச் சொற்களோ அல்லது அந்த ஆங்கிலச் சொற்களின் புதிய (விறைப்பான) தமிழாக்கங்களோ விரும்பப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக நம் மொழி மரபின் வலிய படிமங்களின் இடத்தைப் பரிச்சயமற்றதும் அரைகுறையாகவே விளங்கப்பட்டதுமான அயற் படிமங்கள் பிடித்துவிடுகின்றன. இது "புதியன புகுதலும் பழையன கழிதலும்" என்றவாறான விருத்தியற் போக்காக அல்லது "புதுமை புதுமைக்காகவே" என்ற அரைவேக்காட்டுத்தனத்தையே பெரும்பாலும் சார்ந்து நிற்கிறது

எந்தவொரு படிமமும் அது சார்ந்து நிற்கும் சமுதாயச் சூழலையும் அதன் காலத்தையும் ஒட்டியே விளங்கிக் கொள்ளப்படுகின்றது. சில படிமங்கள் காலத்தாலும் இடத்தாலும் விரிவான பயன்பாடுடையவை. மரபின் வழிவந்தவை பல காலத்தால் வலுவழிந்தோ வழக்கொழிந்தோ போவன. ஒரு நல்ல படைப்பாளியின் கையில் அவை மரபில் வந்தவாறோ அல்லது ஒரு புதிய பரிமாணத்துடனோ அல்லது முற்றிலும் வேறுபட்ட

ஒரு அக நோக்கை வழங்குமாறோ வாரீகப்பட முடியும். இவக்கிய வளர்ச்சியிலும் மொழிவிருத்தியிலும் மரபின் படிமங்கட்கு ஒரு உயரிய இடம் உண்டு. மரபை நிராகரிப்பதை விடவும் மரபிற் வந்ததைக் கிளிப்பிள்ளை போன்று ஒப்பிப்பதை விடவும் மரபை அரைகுறையாகச் சீரணித்துக் கொண்டு வாந்தி எடுப்பது கெடுதலானது என்று நினைக்கிறேன்.

எந்த ஒரு அமைப்பும் பொது மக்களிடையே வந்தாவிட்டால், அதன் பின் பொது மக்களின் விமர்சனத்தை எப்பொழுதும் எதிர்பார்க்கவேண்டும். இது முன்ங்கூட்டியே தெரிந்திருக்க வேண்டிய விஷயம். இந்தத் தெளிவு இன்னும் இங்கு ஏற்படவில்லையோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

தாம் பொதுச்சேவை செய்வதனால், தங்களைப் பற்றிய விமர்சனங்கள் எழக்கூடாது என்ற கருத்து ஏற்கக்கூடியதல்ல. ஆகா, ஓகோ என்று பாராட்டுவதானால் வாருங்கள்... இல்லையேல் ஒன்றுமே சொல்லாதீர்கள் என்ற மனநிலை வருத்தத்துக்குரியது.

பொதுச்சேவையில் ஈடுபடுவது எவ்வளவு கடினமானது என்பதை நாம் அறிவோம். அவர்களது சேவை மனப்பான்மையை, தியாகத்தை மதிக்கின்றோம். மெச்சுகின்றோம். ஆனால் அவர்கள் தவறுகள் செய்யும் பொழுது மக்கள் விமர்சிக்கக் கூடாது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது..

‘மரபு’ அவுஸ்திரேலியா

சின்னச் சின்ன...

- ஆர்.தேவகுமார்.

"பாலியல் வன்முறையாளனாய் இருந்த ஒருவன் ஒஸ்கார் விருதுக்குப் போட்டியிடுகிறான்." (Oscar nomini admils he was a rapist).

மேற்படி வாசகத்தை அண்மையில் அமெரிக்க பத்திரிகையான National Enquirer தனது தலைப்புச் செய்தியாக வெளியிட்டு சர்ச்சை ஒன்றைப் பரபரப்பாக்கியது.

மார்ச் 8.- சர்வதேசப் பெண்கள் தினம். இருந்தும் மார்ச் மாதம் முழுவதுமே பெண்கள் மாதமாய் - Women history month கொள்ளப்பட்டு - பெண்களுக்கான வரலாற்றுப் பாத்திரம், எழுச்சி விடுதலைபற்றிய சிந்தனைகள் உலகெங்கும் முன் நிறுத்தப்படுகிறது.

இம்முறை அமெரிக்காவிலும் பிரான்சிலும் பெண்ணிலைவாத, சமூக அமைப்புக்கள் மத்தியில் பிரபல நடிகர் Gerard Depardieu வின் பாலியல் வன்முறை பற்றி செய்தி விவாதமாய் எழுந்தது.

G. Depardieu பிரான்ஸின் முதல்தர நடிகராவார். இவரது படம் Cyrano de bergerac, இந்த ஆண்டு ஒஸ்கார் விருதுக்காக அனுப்பப்பட்டிருந்த வேளை, இவர் அமெரிக்க ஆங்கில இதழான Time பத்திரிகைக்கு

அளித்த பேட்டி சர்ச்சையைக் கிளப்பியுள்ளது. பேட்டியின்போது கேட்கப்பட்ட கேள்வியொன்றிற்கு "எனது ஒன்பதாவது வயதில் முதல் பாலியல் வன்முறையை மேற்கொண்டேன்" எனப் பதிலளித்திருந்தமையே சூடான விவாதத்திற்கு இட்டுச் சென்றது.

இப்பிரச்சினை அமெரிக்க, பிரான்ஸ் கலாச்சார முறுகல் நிலையைத் தோற்றுவிக்குமளவிற்கு வளர்ந்தது. இது பற்றிக் கருத்து வெளியிட்ட பிரான்ஸின் கலாச்சார அமைச்சர் Jack Lang "அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் கலாச்சார மனவெளிப்பாடு" எனப் பகிரங்கமாகக் கண்டனம் தெரிவித்திருந்தார்.

இறுதியில் G.Deparatieu, "நான் பெண்களை உயர்வாக மதிப்பவன். பேட்டி தவறானப் பிரசுரிக் கப் பட்டுள்ளது" என மன்னிப்புக் கோரியதுடன், பிரச்சினை தணிந்தது. இவரது படமும் பெறுமதி வாய்ந்த பரிசு எதனையும் பெறவில்லை. பிரான்ஸில் நடைபெற்ற Cannes Film festivalஇன் போது இப்படம் சிறந்த படமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு Cesar விருதைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன் சிறந்த நடிகருக்கான பரிசையும் G.D. பெற்றுக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐரோப்பிய - அமெரிக்கச் சூழலில் எழுந்த இப்பிரச்சினையை மங் கொள்கையில், கற்பு - கலாச்சாரம் பற்றி உயர்வாகப் பெருமை கொள்ளும் தமிழ்ச்சூழல் நினைவுக்கு வருகிறது.

தமிழின் முதல் தர நடிகரெனக் கருதப்படும் நடிகர் கமலஹாசன், "என்னிடம் வந்த பெண்களில் அநேகர் முதுகில் மண் ஒட்டாமற் சென்றதில்லை" என ஒரு தடவை பெருமை அடித்துக் கொண்டார். இக்கூற்றினக் கேட்டுத் தமிழ்ப் பெண்கள் புல்லரித்துப் போயிருக்கக் கூடுமோ என்னவோ, இதுவரையாரும் கண்டனம் தெரிவித்ததாக நினைவில்லை.

"நாயகன்" படம் வெளிவந்தபோது அதன் தயாரிப்பாளர் G. வெங்கடேஸ்வரன் இப்படம் ஒஸ்கார் விருதுக்காக அமெரிக்கா அனுப்ப இருக்கிறோம் எனத் தெரிவித்தார். இதேபோல் சில காலங்களுக்கு முன்பு நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனின் "தெய்வமகன்" ஒஸ்கார் விருதுக்கு அனுப்பப்படும் எனவும் செய்திகள் அடிபட்டதுண்டு. எது எப்படியிருப்பினும் தமிழ்ச்சினிமாவுக்கு ஒஸ்கார் விருது பெறும் கனவு இருந்து கொண்டே வருகிறது.

ஒஸ்கார் விருது ஆங்கிலம் பேசாத படங்களுக்குக் கிடைப்பதென்பது அரிதிலும் அரிது. 1961ல் சோபியாலோறன் நடித்த Two Women என்னும் இத்தாலிப் படத்திற்குக் கிடைத்ததன் பின் இதுவரை இல்லை எனவும், ஆங்கிலம் பேசாத நடிகர் எவரும் இற்றைவரை ஒஸ்கார் விருதினைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை எனவும் கூறப்படுகின்றது. இந்த வகையிலேயே பிரெஞ்சுப்படமான Cyrano

De Bergeralம் தட்டிக் கழிக்கப்பட்டதாகவும் கருதப்படுகின்றது.

ஓஸ்கார் விருதுக்கான அறுபத்து மூன்றாவது தொடரில் சிறந்தபடமாக Dance with wolf எனும் ஆங்கிலப்படம் தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன், சிறந்த இயக்குனர், சிறந்த கதை உட்பட ஏழு விருதுகளையும் பெற்றுக் கொண்டது. சிறந்த வெளிநாட்டுப் படத்திற்கான விருது சுவிஸ் நாட்டுப்படமான Journey of Hopeற்குக் கிடைத்துள்ளது.

சிறந்த நடிகர் விருது - பிரித்தானிய நடிகர் Jermey Irons
(படம் Reversar of fourtune)

சிறந்த நடிகை விருது - Kathey Bates (படம்: Missey)

பெரும் எதிர்பார்ப்புடன் அனுப்பப்பட்ட பிரெஞ்சுப்படமான Crano De Bergeral சிறந்த ஆடையலங்காரத்துக்கான (Costume Design) பரிசினை மட்டும் பெற்றுக் கொண்டது.

உணர்வுகள்...

எனது கிரவுகளில்
தலையணையைக் கண்ணீர் நனைக்கும்
விரகத்தின் வெப்பம் நிலவைச் சுடும்

வெள்ளைச்சேவை போர்த்திய
வெண்புறாவாய்
சமூகக் கண்களில் கைதிகளாய்
தினமும் தீக்குளிக்கும்
பத்தினிப் பரிசோதனைகள்

துரத்தே மஞ்சள் வானத்தில்
ஜோடிப்பறவை சிறகடிக்கையிலும்
மாந்தோப்பில் கூவும்
குயில் நாதம் துணையை அழைக்கையிலும்
மழைக்கால மேகத்தில்
கத்தும் தவளை துணையோடு சேர்கையிலும்

என்மனதின் வாட்டம்
வார்த்தையில் வராத சோகம்.

- ச.தில்லைநடேசன்.

சாகித்தியமண்டலப்பரிசுகள்

கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக, தமிழ் இலக்கியப்படைப்பாளிகளுக்கு வழங்கப்படாது நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருந்த சாகித்தியமண்டலப்பரிசுகள் இவ்வாண்டு வழங்கப்பட்டன.

மார்ச் மாத கடைசித் தினங்கள், கண்டி நகரில் மிகவும் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்ட இவ்விழாவிலேயே இப்பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. ஒருபுறம் தமிழ்மக்களை ஒடுக்கி இன அழிப்பை நடாத்தி வரும் இலங்கை அரசு, மறுபுறம் இது போன்ற தமிழ் விழாக்களை எடுப்பதன் மூலம் உலகிற்கு தன் கொடூர முகத்தை மறைக்க முற்படுகின்றது.

இந்து கலாச்சார அமைச்சினால் நடாத்தப்பட்ட இவ்விழாவில் பரிசில்களைப் பெற்ற நூல்கள் சில.....

சிறுகதைத் தொகுதி

- 1983 - கொடுத்தல் - சுதாராஜ்
 1986 - பிரசவங்கள் - கோகிலா மகேந்திரன்
 1989 - கோடிச்சேலை - மலரன்பன்
 1984, 85, 87, 88 ஆகிய வருடங்களுக்கான சிறுகதைத் தொகுப்புகள் தெரிவு செய்யப்படவில்லை. வெளிவரவில்லையோ தெரியவில்லை.

நூல்கள்

- 1983 - மூட்டத்தினுள்ளே - புலோலியூர் க. சதாசிவம்
 1987 - தண்ணீர் - கே. டானியல்
 1989 - நம்பிக்கை - நந்தி

அறிவியல் நூல்கள்

- 1981 - 89 - தாயாகப் போகும் உங்களுக்கு டாக்டர் முருகானந்தம்.

இதேவேளை, யாழ்ப்பாணத்திலும் அகில இலங்கை இலக்கியப் பேரவையினால் சிறந்த நூல்களுக்கான தெரிவும் பரிசளிப்பும் நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வு 10- 3 - 1991ல் யாழ்ப்பாணம் கம்பன் கோட்டத்தில் பிரபல எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. கடந்த காலங்களிலும் அகில இலங்கை இலக்கியப் பேரவையினால் இத்தொடரிலும் பரிசளிப்பும் நடாத்தப் பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடரில் செய்யப்பட்ட நூல்கள்

இலக்கிய ஆய்வு	- தமிழ் தந்த தாத்தாக்கள்	க.சி. குவரத்தினம்
நாவல்	- தண்ணீர்	கே. டானியல்
சிறுகதைத்தொகுப்பு	- இரவின் ராகங்கள்	நாவல் நகர். ப. ஆப்தீ பன்.
கவிதைத்தொகுதி	எட்டாவது நகரம்	சோலைக்கிளி
காவியம்	சாகுந்தல காவியம்	க.தி. சம்பந்தன்
நாடகம்	தப்பி வந்த ஆடு	கலாநிதி மெளனகுரு
சிறுவர் இலக்கியம்	காட்டில் ஒரு வாரம்	அநுவை நாகராஜன்.
சமய இலக்கியம்	கந்தனே கண் கண்ட தெய்வம்	நா.முத்தையா

இலக்கியப் பேரவையின் சிறப்புப் பரிசில்கள் பெற்ற நூல்கள்

இலக்கிய ஆய்வு	வாவி	(அகளங்கள்)
நாவல்	தீம் தரிகிட தீந்தோம்	(செங்கை ஆழியன்)
	தெய்வதரிசனம்	(செ. குணரத்தினம்)
சிறுகதைத்தொகுதி	வலை	(டானியல் அன்ரனி)
நாடகம்	கெட்டிக்காரர்கள்	(அராலியூர் ந. சுந்தரம்பிள்ளை)
சமய இலக்கியம்	சைவவிரதங்களும் விழாக்களும்	(ப.சிவானந்தசர்மா)

இலக்கியப் பேரவையின் தேர்வுக்குழுவில், செங்கை ஆழியன், செம்பியன் செல்வன், க.சட்டநாதன், பேராசிரியர். கா.சிவத்தம்பி ஆகியோர் இடம்பெற்றனர்.

இத்துடன் இவ்வாண்டு ஜனவரியில், து. வைத்திலிங்கத்தின் ஒரு திட்டம் மூடப்படுகின்றது என்ற நூலும், எஸ். அகஸ்தியரின் அகஸ்தியர் கதைகள் சிறுகதைத் தொகுதியும் வெளியிடப்பட்டு வெளியீட்டு விழாவும் நடைபெற்றது.

- டானியல் ஜீவா.

சிறுகதை

தும்புக்கட்டைகள்

- அஜித்குமார்.

காலை பத்து மணியிருக்கும். அலுவலக சுழல் கதிரை அங்குமிங்குமாக அசைந்து கொண்டிருந்தது.

சவரிமுத்து மாணிக்கம் பதுங்கி அலுவலகத்துள் அடியெடுத்து வைத்தார். "பத்து ரோன்" கண்கள் ஒன்றித்தபோது சிரித்துக் கொண்ட மாணிக்கம், அவன் கவனிக்காதது போல் தன்னுடைய அலுவல்களில் மூழ்க அசடு வழிந்து கொண்டார். சிரிப்பதும் அசடு வழிவதுமாக மாறி மாறி ஒருவாறு பத்துரோன் மேசையின் முன்போய்ச்சேர அவன் மெதுவாக கையசைத்தான்.

ஈரடி பின் வந்து கைகட்டி நின்று கொண்டார்.

தான் நின்ற கோலம், ஊரில் யாரோ "தொழால் சால்வை தூக்கி முன் நின்ற கோலத்தை நினைவு படுத்த சவரிமுத்தரின் மனம் புழுங்கியது.

"சரி, ஒருத்தருங் காணெவ்வத்தானே வந்த அலுவலை முடிச்சுக் கொள்ளுவம்" அடக்கமாக அமைதியாக நின்றார்.

பதினைந்து நிமிடங்களுக்கு

மேல் இருக்கும்.

அப்படியே நிற்கிறார்.

மேசையிலிருந்த "ரெலி போன்" மணி அடிக்க பத்து ரோன் எடுத்துக் கொண்டான்.

"எருமையே, கழுதையே, உனக்கு எத்தனை தரம் சொல்லியிருக்கிறன். லீவு எடுக்கிற தெண்டா ஒரு கிழுமைக்கு முதலே அறிவிக்க வேண்டுமெண்டு"

"....."

"உள்ள மனுசிக்குச் சுகமில்லாட்டி எனக்கென்ன?"

"....."

"உதுகளுக்கெல்லாம் எள்ள கொம்பனி சரிப்பட்டு வராது".

"....."

"உப்படியெண்டா உள்ள டூட்டில வேலையை விட்டுத் துலையன். இஞ்ச எனக்கு ரெண்டாயிரம் "ஸ்ரீலங்கன்" "கியூ"வில நிக்கிறான் தெரியுந்தானே. பிறகு என்னையேன் போட்டு....."

வார்த்தைகளை முடிக்க முடியாமல், கோபத்தால் முகம் சிவப்பேற பற்களை நெருமிக் கொண்டிருந்தான் "பத்துரோன்".

"சீ, எங்களை மனுசனாக் கூட மதிக்கிறானில்லை".

தொலைபேசியின் மறுபக்கத்தில் சிவன்பாலன்தான் என்பதை ஊகித்துக் கொண்ட சவரிமுத்தர் தன்னிலை மறந்து அனுதாபப்பட்டார்.

பத்துறோன் தொடர்ந்து கொண்டே போனான்.

"ஸ்ரீலங்கனுக்கு வரவரக் கொழுப்புக் கூடிக் கொண்டு வருகுது: எல்வாச் சிறிலங்கனையும் வேலையால நிப்பாட்டினாதான் புத்தி வரும்".

"நிப்பாட்டு, நல்லா நிப்பாட்டு. நிப்பாட்டிப்போட்டு "அடையாளோ"டையும், "கறுவலோ"டையும் வேலை செய்தாதான் புத்தி வரும்".

முகத்திலடித்தாற் போல் நேருக்கு நேரே சொல்ல வாய் துருத்தாலும் "தனக்கேன் வீண்பொல்லாப்பு" என்று சவரிமுத்தர் பேசாது இருந்து விட்டார்.

ஒருவாறு திட்டித்தீர்த்து "ரெலிபோனை"க் கீழே வைத்து நிமிர் "வளர்த்த நாய் முகத்தைப் பார்த்ததுபோல்" அனுதாபப் பார்வையொன்றை பத்துறோன் மேல் எறிந்தார் சவரிமுத்தர்.

ஒருகண இடைவெளி.

"பத்துறோன்" ஏதோ யோசித்து விட்டுக் கையை நீட்ட, தாவி வந்து கைகுலுக்கிக் கொண்டார் சவரிமுத்தர்.

"சவா" சவாரி"

"வி...வி...வி, மிஸ்ஸு".

"பத்துறோன்" அழுத்திக் கொடுத்த "கை" இண்டைக்குத் தன்னோட பரவாயில்லை" வந்த அலுவல் கஷ்டமில்லாமவே முடிக்கலாம் போலிருந்தது சவரிமுத்தருக்கு.

தயங்கித்தயங்கி விசயத்தைத் தொடங்கினார்.

"ஐயா...."

"உஃவி"

"ஐயா என்ற மனுசி..."

"என்ன சவாரி விசயத்தைச் சொல்லன்".

"ரெண்டு மூண்டு தரம் என்ற பேர் சொல்லிப் போட்டான். இண்டைக்கு நல்ல முழுவியளம் போல, கட்டாயம் அலுவல் முடிச்சுப் போடவேணும்".

"என்ற மனுசி ஐயா இந்தியா வில வந்து நிக்கிரா".

அதுக்கு நான் என்ன செய்ய..."

"பத்துறோனி"ன் பேச்சில் கிண்டல் கலந்திருந்தது.

"இல்ல ஐயா. இப்ப நாலு மாதத்துக்கு முதலே சம்பளம் கூட்டிக் கேட்டனான்.

நீங்களும் கூட்டித் தந்ததாயில்லை. இப்ப மனுசியும் வந்து நிக்கிரா. ஏஜென்சிக் காரனுக்குக் காசு கட்டி உடனே கூப்பிட்டு விடவேணும். இல்லாட்டி அங்க வேற பிரச்சினை வந்திடும். இஞ்ச வீடும் எடுக்க

வேணும். நீங்கள்தான் எப்படியும் பார்த்து....."

பட படவென்று விசயத்தைச் சொல்லி விட்டுக் குழைந்தார் சவரிமுத்தர்".

"சவாரி, உன்ர பிரச்சினை எனக்கு விளங்குது. எல் லாருக்கும் சம்பளம் கூட்டித் தரத்தான் எனக்கும் விருப்பம். ஆனா, உடன ஒண்டுஞ் செய்யேவ்வாது. கொம்பளி வேற நட்டத்தில ஓடிக் கொண்டிருக்கு எப்படியும் இந்த வருஷக் கடைசிக்குள்ள எல்லோருக்குங் கூட்டித்தாறன்".

அப்ப போன மாசம் வசந்தனுக்குக் கூட்டிக் குடுத்திருக்கிறியள்....."

"ஓ....அது...அது..."

"ஐயா, ஒண்டு சொல்ல விரும்புகிறன்".

"பயப்படாமல் சொல்லு சவாரி".

"ஐயா, நீங்கள் எனக்குக் கூட்டி தராட்டியும் பரவாயில்லை. ஆனா வசந்தனுக்கோ, அல்லாட்டிவேற ஸ்ரீலங்கனுக்கோ கூட்டிக் கொடுக்கப் படாது. அப்பதான் எங்களால மனசாந்தியாய், நிம்மதியாய் வேலை செய்ய முடியும்".

பத்துறோனுக்கு அடக்க முடியாத சிரிப்பு வந்தது. ஒரு தொழிலாளிக்கு முன்னால் சிரிப்பது அழகில்லை என்றோ, அல்லது வேறேதாவது நினைத்தா

னோ என்னவோ கஷ்டப்பட்டுச் சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டான்.

"நீ ஒண்டுக்கும் யோசிக்காத சவாரி. உன்ர வேண்டு கோளை கவனத்தில எடுக்கிறன்".

சவரிமுத்தர் திருப்தியுடன் கைகுலுக்கி விடைபெற்றார்.

"மொனோ ப்ரஷ்" மெஷின் வட்டம் வட்டமாகச் சுழன்று கொண்டிருந்தது. முதல் ஒரு "பாட்" போட்டு மருந்து எதுவும் கலவாத தண்ணீரால் நிலத்தைக் கழுவிய பின், வேறொரு "பாட்" போட்டு "ஸ்பிறே" பண்ணிக் கொண்டு வர நிலம் மினுங்கிக் கொண்டு வந்தது.

இது மதன்ராஜ் தானாகக் கண்டு பிடித்த முறை.

"கினிளிங்" வேலையை ஆடுகர் அருவருப்போடும், இழி தொழில் போலவும் செய்து கொண்டிருந்தபோது மதன்ராஜ் இத்தொழிலில் ஓர் ஆத்ம திருப்தியைக் கண்டான். அழுக்கேறிப்போயிருக்கும் நிலம், கழுவி பொலிஷ் பண்ணிக் கொண்டு வர நிலத்தில் வெளிப்படும் பளிச்சிடும் வெண்மையான மாற்றத்தால் அவனது இதயமும் பூரிப்படையும். அவனது கவ்விக்கும் தொழிலுக்கும் தொடர்பில்லாது இருந்தபோதும் மனநிறைவுகண்டான்.

ஆனால்.....

சிலநாட்களாக மதன்ராஜின்

மனம் சஞ்சலமடைந்து கொண்டிருந்தது. தொழில் புரியும் கிடத்தில் நண்பர்கள் மத்தியிலான மோதல்கள், சமீப காலமாக "பத்துறோனின் வித்தியாசமான போக்குகள், அசட்டையினங்கள் இவன் சிந்தனையில் சுழன்று கொண்டிருந்தன.

வேகமாகச் சுழன்று வெளித்தள்ளிக் கொண்டிருந்த "மெஷின்" வட்டங்கள் போல் இவன் சிந்தனைகளும் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தன.

'சிக்கல்களுக்கு ஈடு கொடுத்து நின்று பிடிக்க முடியாமல் முரளிதானா வேலையை விடறன் என்று நிக்கிறான்.... விசரன்'.

கைப்பழக்கம் மெஷின் தன் பாட்டுக்குச் சுழன்று கொண்டிருக்க மதன்ராஜ் தனக்குள்ளேயே கேள்விகளையும் கேட்டு விடைகளையும் தேடிக்கொண்டிருந்தான்.

'இவன் முரளி தானா வேலையை விடுகிறதால ஆருக்கு லாபம்?. சரி தான் ஏன் வேலையை விடுறன் என்று தெளிவு படுத்திப்போட்டு விட்டாலாவது பரவாயில்லை. வேலையை விடுறவன் தானே கடைசியாய் ஒருக்கால் "பத்துறோனோ"ட "பைந்" பண்ணிப் பார்க்கிறது'.

இந்த வேலையையும் விட்டுப் போட்டு என்ன செய்யப் போகி

றான்?'

முரளிக்காக மதன் அனுதாபப் பட்டான்.

இருந்தாற்போல்.....

"சனார்" என்ற சத்தம் கேட்க எட்டிப் பார்த்தான்.

அடுத்த "ஹோலில்" சுவரில் பொருத்தப் பட்டிருந்த கண்ணாடியொன்று நொருங்கிப் போய்க்கிடந்தது. தனபாலன் சிரித்துக்கொண்டு நின்றான். வேண்டுமென்றே "மெஷினா"ல் மோதி உடைத்திருக்கிறான்.

போன மாதம் "பத்துறோன்" "சம்பளத்தில் வெட்டிப் போட்டாளெண்டு" இப்ப கொஞ்ச நாட்களாக தனபாலன் இதே கோலம். வேலை ஒழுங்காகச் செய்வதில்லை.

ஒவ்வொரு நாளும் ஏதாவது ஒரு ரகளை பண்ணிக் கொண்டிருந்தான்.

தனபாலனின் போக்குகள் மதன்ராஜ்க்குச் சரியாகப் படவில்லை.

"நீ உப்படி உடைக்கிறதால உனக்கென்னடா லாபம்?. பத்துறோனோட சம்பளப் பிரச்சினையெண்டா அதை முதல்ல நேர கதைச்சுப் பாரன். இவ்வாட்டி வேற ஏதாவது வழியைப் பாக்கிறதுக்கு..... இது எங்களுக்கு மல்லே தேவையில்லாப் பிரச்சினையள்...."

"ஓமடா, நீ போய் நல்லாப் பிடி பந்தத்தை. நான் இப்படித்தான். அவன் சம்பளம்

வெட்டினா நான் இப்படித்தான் செய்வன்".

கோபத்துடன் பதிலளித்தான் தனபாவன்.

'விதைச்சதை அறுக்கிறாய். வேறையொண்டுமில்ல. அவன் தொடர்ந்து சம்பளம் வெட்டுற துக்கும், இப்படி கேவலமா எங்கள் நடத்திறதுக்கும் நீயும் ஒரு காரணந்தான்'.

இவனோட கதைக்கிறதில பிரயோசனமில்ல. பிரச்சினை யள் எங்க இருந்து எப்படி உருவாகுதெண்டும் தெரியாது. அதை விளங்கப்படுத்தினா, விளங்கிக் கொள்ளுறதுக்கும் பக்குவம் இல்லை. என்னவோ தான் செய்யிறதுதான் எல்லாச் சரியெண்டு நிக்கிற இவனோட...'

மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்ட மதன்ராஜ் மெளனமாக ஒதுங்கிக் கொண்டான்.

சாமினி அக்கா வாசலிலிருந்த கண்ணாடிக் கதவைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தா. சாமினியக்காவைப் பார்க்க பார்க்க மதன்ராஜ்க்கு ஆத்திரமாக இருந்தது.

'மேஷையை அடிச்சுத் துடைக்கிற மருந்தைக் கொண்டு போய் கண்ணாடியைத் துடைக்கிறா. ஒரு வருஷமா வேலை செய்யிறா. இன்னும் வேலை தெரியாது. சொல்லப் போனா, கோவம் வேற பொத்துக் கொண்டு வந்திடும்'

முரளியின் பேச்சுக்கள் இவன் மூளையில் ஆடின.

"சனங்கள் மச்சான் 'கிளிளிங்' வேலையெண்டா ஏதோ 'சிம்பிளா' நினைக்குதுகள். என்னவோ மேசையைத் தட்டித் துடைச்சு, தும்புக்கட்டையால கட்டிப் போட்டு அல்லது 'அஸ்பிரேற்றரை' பிடிச்சுப் போட்டு 'மொப்' பண்ணிவிட்டால் சரியெண்ட நினைப்பு. 'கிளிளிங்' வேலை எவ்வளவு நுட்பமான வேலையெண்டது கனபேருக்கு விளங்கேல. இதிலேயும் படிக்கிற துக்கெண்டு எவ்வளவோ விசயங்கள் இருக்கு. ஆனா, எங்கட சனங்கள் இதென்ன வேலை எங்களுக்கெல்லாந் தெரிய மெண்டு வெளிக்கிற்றது. நடக்கிறது ஓண்டுமில்லை. தேவையில்லாமல் முறியிறதுதான் மிச்சம்".

"தெரியாததுகளை தெரியாதெண்டு படிக்கவேணும். அதில்லை. பத்துறோன் கத்துவான் தானே".

இவ்வாறு பிரச்சினைகளை நாலு பக்கமும் அவசிப்பார்க்கிற முரளி, அவனுக்குத் தனிப்பட்ட பிரச்சினையெண்டும் பெரிதாக இல்லை. இயல்பான, மென்மையான சுபாவம் பிரச்சினைகளிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொள்ள முனைகிறான்.

"பத்துறோன் எப்படித்தான் கத்தினாலும், குறைந்தது

ஐரோப்பியத் தொழிலாளர்கள் பெற்றுக் கொள்ளும் அடிப்படைச் சலுகைகளையாவது நாமும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆனால் எங்கட பலவீனங்கள், குறைபாடுகள்தான் எங்களை இந்த நிலைக்குத் தள்ளி விட்டிருக்கின்றன".

இது அவனின் நியாயமான ஆதங்கம்,

ஆரம்பகாலங்களில் "பத்துறோன்" இப்படியெல்லாம் நடந்து கொண்டவனல்ல. நாட்கள் நகர, நகர ஸ்ரீலங்கைப் பலவீனங்களில கொம்பனி நடத்தலாம் என்கிற நம்பிக்கை வந்திட்டுது அவனுக்கு. "எக்ஸ்பிஸன்" ஹோல்களில் வேலை செய்யிற காலங்களில் தன்ர பழைய "யக்கற்றை"க் கழுட்டி வைச்சுப் போட்டு கடை முதலாளியினர் மூவாயிரம் பிராங் பெறுமதியான "யக்கற்றை" வலு சாதூர்யமாக மாத்திக் கொண்டு வந்த தேவன்கள்; கடைக்காரன் "விஷ்கி"ப் போத்தலுக்குப் பக்கத்தில "அஷிட்" போத்தில வைக்க, களவா "விஷ்கி" குடிக்கிற அவசரத்தில "அஷிட்"ஐ மாறிக் குடிச்சுச் செத்துப் போன சிவநாதன் மாஸ்டர்; வேலை செய்யிற இடங்களில் சின்னச் சின்னச் சாமன்களைக் களவெடுத்து ஒரு நாளைக்கு முறையா மாட்டுப்பட திரு திரு எண்டு முழிக்கிற உருத்திர

சிவன்கள்; இதைவிட அடுத்த வனைக் குறைச்சுக் கதைச்ச இவ்வாறு பொல்லாததுகளை முதலாளிக்கு "அண்டி" தங்களைத் தக்க வைக்க முயற்சித்து கடைசியில தாங்களே தோத்துப் போற விசுவலிங்கங்கள்:

ஒட்டு மொத்தத்தில ஸ்ரீலங்கை தமிழ்ச்சமூகம் பாரிஸில நாயுது. இந்த விஷயங்களெல்லாம் முதலாளிமாரினர் காதில எட்ட, இவங்கட பலவீனங்களை வைச்சே ஆளையாள் கொழுவி விட்டு இவங்களிட்ட வேலை வாங்கலாம் என்கிற நம்புறாங்கள் இது எங்கட கொம்பனிப் பிரச்சினை மட்டுமில்ல. இண்டைக்கு முரளி. நாளைக்கு இன்னொருத்தன். இப்படியே எங்கட சனம் வேலை செய்யிற இடமெல்லாம் தொடரத்தான் போகுது. ஆளுக்காள் குத்துப் பட்டுச் சாகப் போறாங்கள்'.

"பாட்" அழுக்கேறியதால் "மெஷின்" சுழலக் கஷ்டமாகி மதன்ராஜ்நீரு நெஞ்சில் வலியை கொடுத்தது. "பாட்"ஐக் கழுட்டி புதிதாக ஒன்றை மாற்றிய பின் தொடர்ந்தான். மிருதுவாக "மெஷின்" சக்கரங்கள் சுழன்றன.

"பத்துறோனா"ட கதைச்ச எங்கட உரிமையளைப் பெற்றுக் கொள்ளுறதெண்டால் முதல்ல எங்களுக்குள்ள ஒற்றுமை வேணும். பிரச்சினையைளை ஒவ்

வொருத்தரோடயும் தனித்தனி யாக் கதைச்சு விளங்கப் படுத்த வேணும். கஷ்டமான காரியந் தான் முயற்சி செய்து பாப்பம்'

முடிவெடுத்துக் கொண்ட மதன்ராஜ் "பொலிஷ்" பண்ணிய நிலத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"சிவசிவா" இப்பதான் தொடங்கியிருக்கிறீன். மிச்சம் கினி எப்ப முடியப் போகுதோ?

உங்கள் கவனத்திற்கு!

கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுகாலமாக காலாண்டு கிதழாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் உங்கள் 'ஓசை' வாசக-விமாச்சக-படைப்பாளிகளது உற்சாகந்தரும் ஒத்துழைப்பின் நிமித்தம் தன்னை இரு மாத கிதழாக வெளிக்கொணர் விரும்புகிறது. இருப்பிலும் சிறு சஞ்சிகை ஒன்றிற்கு இருக்கக்கூடிய பொருளாதார நெருக்கடி 'ஓசை'யையும் மிக மோசமாகவே நெரிக்கின்றது - 'ஓசை'யின் வளர்ச்சிக்குக் குறுக்கே நிற்கிறது. கித்தடையினை உடைத்து 'ஓசை'யை வளர்த்தெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு உங்களதே !
பணம் அனுப்பவேண்டிய முகவரி :

T. SAMPSON,
20, RUE DE LA FOLIE MERICOURT,
75011 PARIS, FRANCE.

- 'ஓசை'

ஓவியமும் தேடலும் - 2

சென்ற இதழில் பரீட்சார்த்தமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட "ஓவியமும் தேடலும்" வாசகர் மத்தியில் எதிர்பார்த்ததை விட அதிகளவில் வரவேற்பைப் பெற்றிருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

எழுத்து மூலமான விமர்சனங்களை விட வாய்மொழி விமர்சனங்களே கூடியளவில் எம்மை எட்டின. இதுவும் சோம்பல் தனத்தின் வெளிப்பாடே.

அநேக வாசகர்கள் ஓவியத்தின் கடுமை பற்றிச் சலித்துக் கொண்டனர்.

இனிவரும் பகுதிகளில் இந்நிலை ஓரளவிற்குச் சீராகும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

ஓவியமும் தேடலும் பற்றி...

க.பாக்கியம்

கலை இலக்கியத்தில், நாடகத்திலும் இலக்கியத்திலும் படைப்பின் உள்ளடக்கம் மொழி என்னும் தொடர்புச் சாதனத்திற்குடாக மக்களைச் சென்றடைவதால் சிந்தனையின் தேடல் வரையறுக்கப்படுகின்றது.

ஆனால் ஓவியத்தில்; உள்ளடக்கத்தை வெளிப்படுத்த வரையறுத்த ஊடகம் எதுவும் இவ்வையென்பதால் அதன் உள்ளடக்கம் மக்களின் அகலித்த ஆழமான தேடலாகி சிந்தனையை விரிபுபடுத்தி வியாபிக்கிறது. இதுவே ஓவியக்கலையின் சிறப்பம்சமாகும்.

இந்த வகையில் "ஓசை"யில்

"ஓவியமும் தேடலும்" பகுதியை வரவேற்கிறேன். இவ் ஓவியத்திலுள்ள தண்டும் இலையும் கொண்ட தாவரம் உணவுப் பயிருக்கும் பூரணவட்டம் முழுமைக்குமான குறியீடாகத் தெரிகின்றது. அதாவது, தன்னிறைவு பெற்ற பயிர்ச்செய்கையால் வயிறு நிறைந்த வறுமையற்றவர்களைக் குறிக்கின்றது. ஆனால் அருகிலுள்ள பாதத்தின் சுவடு முழுமையற்றது. பாதத்தின் இரு விரல்கள் (சில பகுதிகள்) சுவட்டில் பதியவில்லை.

எமது நடைமுறையின் அழுத்தம் சுவடுகளால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்த அரைகுறைப் பாதச்சுவடு ஒரு முழுமையற்ற, குறைபாடுள்ள சமூகத்தைக் குறிக்கின்றது.

இந்த ஓவியம் சமூகத்தில் வயிராற உண்ணாத, பட்டினியால் வாடும் ஏழை மக்களை (எனக்கு) நினைவுபடுத்துகின்றது.

பின் அட்டை ஓவியத்தில்..

(ஓவியம் - சாம்ஸன்)

அமெரிக்காவின் சின்னமான கழுகின் மூலம், உலகம் முழுவதிலும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்பையும் இரத்தவெறியையும்; மண்டையோட்டின் மேல் பிணந்தின்னும் கழுகு தன் இராட்சத சிறகை விரித்தபடி, இரத்தம் சொட்டச் சொட்ட வீற்றிருப்பது போல் வரைந்து, அதே நேரம் நடப்பில், உலகின் கவனத்திலுள்ள வளைகுடாப் பிரதேசத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து உலகத்தையும், மண்டையோட்டையும் ஒரே உருவில் சுட்டிக்காட்டிய விதம் இப்படைப்பின் சிறப்புத் தன்மையை வெளிக்காட்டுகின்றது.

ஓவியரின் கருத்து.....

இவ் ஓவியத்தில் வெள்ளை, கறுப்பு நிறங்கள் தளங்களாகவும் ஒளியின் தளம் அவற்றின் மீது பரவுவதாகவும் வரையப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஒளியின் தளம் புத்தகப் பிரதியில் வெளிக் கொண்டு வரப்படவில்லை. அது இவ் ஓவியம் பற்றிய முழுதான வெளிக் கொணர் தலுக்கு தடையான பிரதான குறைபாடாக அமைந்திருக்கின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட தளங்களில்

வெள்ளைத் தளமாக

1. மனிதக் கூட்டம்
2. உயிர்ப்பண்புள்ள தாவரம்
3. வட்ட வெண் உருவம்

பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கறுப்புத் தளமானது இருள், சூன்யம், வறுமை, இன்னல் போன்றவை அல்லது இவற்றில் ஏதேனுமொன்றை குறித்து நிற்கிறது.

வெண்தளத்தில் கொடுக்கப்பட்டவை மேற்குறிப்பிட்ட கறுப்புத் தளத்தின் மீதான வெற்றி கொள்ளலை உடையதான நம்பிக்கையை குறித்து நிற்கிறது. (அதாவது இருளை/ துயரத்தை/ வறுமையை/ இன்னல்களை போக்க மேற் கொள்ளும் செயற்பாடுகளுக்கான நம்பிக்கை) உருவகப்படுத்தியவற்றை வெவ்வதற்கான சாத்தியப்பாடுகளை மறுத்து நிற்பதனையே குறிக்கின்றது.

இத்தகைய அவலத்தினையே மேற்குறிப்பிட்ட ஓவியமானது குறித்து நிற்கிறது.

இவ்வாறான சிந்தனை ஓட்டங்களுடனேயே இவ் ஓவியமானது வரையப்பட்டது. ஆனாலும் மேற்குறிப்பிட்ட பார்வைகளையும் விட வேறு வகையான பார்வைகளும் இவ் ஓவியத்திற்கு இருக்கலாம். (பார்க்க வாசகர் விமர்சனம்)

நவீன ஓவியமானது குறிப்பிட்ட வரையறைகளையுடைய

தானதாக இல்லாமல் அகலித்த தன்மையுடையது. இது ஒவ்வொரு வரினதும் பார்வைகளின் சிந்தனை ஒட்டங்களின் தன்மையிலும் ஓவியங்களுக்கான "தளங்கள்" "இடைவெளி"களிலும் தங்கியுள்ளதாகும்.

தளங்கள் எனும் போது,

அவை குறித்து நிற்கும் பொதுவான செய்திகள் உருவகப்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக கறுப்பு நிறம் தளமாக பயன்படுத்தப்படும் போது இருண்ட வாழ்க்கை அவ்வது இருள் நிறைந்த சூன்யம், துயரங்கள் இன்னல்களையுடைய காலம் போன்றன உருவகப்படுத்தப்படலாம்.

வெள்ளைத்தளம் உயிர்ப்புள்ளவைகளுக்கு உருவகப்படுத்தப் பயன்படுகிறது. இது போலவே தான் ஒவ்வொரு ஓவியமும் தம்மக்கென பல்வேறு சிறப்பு நிலைகளைக் கொண்டிருக்கும். சில ஓவியங்களுக்கு குறிப்பிட்ட தூர இடைவெளிகள் பிரதானமாகும். அதாவது அவ் ஓவியங்கள் முழுப்பரிமாணத்தையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ள குறிப்பிட்ட சில தூரங்களுக்கு அப்பால் நின்று அவ் ஓவியங்களைப் பார்க்க வேண்டும். அத்தூரங்கள் அவ் ஓவியங்களின் பார்வைப்புலங்களாகும். அப்பார்வைப் புலத்தில் நின்று அவ் ஓவியங்களை நாம் பார்க்கும்போது அவ் ஓவியத்திற்கான முழுப்பரிமாணங்களையும் அது சொல்லி நிற்கும். தூர இடைவெளியைப் போன்றே தான் சில ஓவியங்களுக்கு கால இடைவெளிகள் உண்டு அதாவது சில ஓவியங்கள் அதன் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப அதன் முழுப்பரிமாணமும் குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியின்போதே உணர்த்தும். அதாவது சிறிது நேரம் கூர்ந்து கவனிக்கும் போது,

-ஜீவன்.

உங்கள் சிந்தனைக்கு!

ஓவியம் - அடுத்த பக்கத்தில்..

ஓவியம் - ஜீவன்.

ஒசை ஏனைய ஓவியங்கள் - சாம்ஸன்

ஒசை வடிவமைப்பு - புலனன்.

நூல் விமர்சனம் - இரண்டாவது பிறப்பு

கலை இலக்கியங்கள் கலைத்துவத்தை மட்டுமன்றி ஒரு கடமையையும் கொண்டுள்ளன

- அ.குமரன்.

சமகாலத் தமிழிலக்கியத்தின் பல துறைகளிலும் ஈழத்தவரின் புலம்பெயர்வு புதிய போக்குகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. அறுபதுகளில் தமிழகத்தில் கிளம்பிய சிறுபத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகை அலையையும் விஞ்சிய விசாலத்தோடும் வேகத்தோடும் ஒரு எழுச்சியாகவே ஐரோப்பிய தேசங்களில் சிறுபத்திரிகைகள் கால் கொண்டன. தோன்றி மறைந்தவையும் தொழிற்பட்டுத் தொடராமற் போனவையும் நின்று மீண்டும் உயிர்த்து நிலை கொண்டவையும் கொள்ளாதவையும் போக இன்று கணிசமான தொகை நிலைத்திருக்கின்றன. ஈழத்துக்கேயுரித்தான பல்முனைப்பார்வை, ஆழநோக்கு, தரத்தனித்துவம் ஆகியவற்றை இவற்றுள் பலவற்றில் இனங்காண முடிகிறது.

இந்தச் சிறுபத்திரிகைகளின் எழுச்சிப்போக்கோடு இணைந்ததாக, சரியாகச் சொல்லப் போனால் இவற்றினூடாக வளர்வதான ஒரு போக்கு புதுக்கவிதைகளில் ஏற்பட்டது. குப்

பையாகப் புதுக்கவிதைகள் இன்று குவிந்து கிடந்தாலும், இவற்றின் எழுச்சியையும், தரமானவைகளின் வெளிப்பாடும் சிறுபத்திரிகைளுடாகவே நடந்திருக்கிறதென்பது கவனிக்கத்தக்கது. (ஆரம்பத்தில் எழுத்து சரஸ்வதி பின்னால் கணையாழி, தாமரை, தீபம் அறுபதுகளின் அகர எழுச்சியில் கசடதபற, வானம்படி, அஃ, மு, அகரம் இத்தியாதிகளாக தமிழகத்திலும், அலை, குமரன், பூரணி, மல்லிகை முதலியனவாக ஈழத்திலும்) இந்தவகையிலேயே புகவிட இலக்கியங்களில் வளர்ச்சியும், துவாம்பரமான போக்கும் புதுக்கவிதைகளில் தென்பட்டன.

மனித உணர்வுகளின் வடிகால்களாகக் கவிதைகளே பெருமளவு இடம்பிடித்து விட்டிருக்கின்றன. இதனால் புகவிடத்தில் கிரகிக்கப்படும் பல்வேறு அனுபவங்கள், உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளை இந்தப்புதுக்கவிதைகளில் காணமுடிகிறது. பல்வேறு சஞ்சிகைகளிலும் வரும் புதுக்கவிதைகளை ஆழ நோக்

கிளால் இந்த அடிப்படையிலான சில பொதுப் போக்குகளை அவற்றில் அவதானிக்கலாம். சொந்த நாட்டில் சுழற்சி முறையிலான அவலமும், சுதந்திர இருப்பு, எதிர்காலம் பற்றிய கேள்விகளும்: நம்பிக்கையின்மை, விரக்தி ஆகியவற்றைப் பிரதிபலிக்க, சமூகப்பிரக்ஞையால் எழும் தார்மீகக் கோபம், நிலமையின் கையாலாகத்தனத்தால் எழும் எள்ளல், நையாண்டி ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றது. பரவலாகக் காணப்படும் இந்தப்போக்குத் தவிர வதியும் நாட்டில் அந்நியனாகப் பார்க்கப்படுவதால் வரும் பாதிப்பு, மன உளைவுகளும் இதையும் மீறி மனித நேயத்தைச் சந்திக்கும் ஆச்சரியமும் இடையிடையே முகங் காட்டுகின்றன. வாழும் சூழலின் இயற்கையும் வாழ்க்கைப்போக்கும் வருணனைகளில், உவமைகளில் (சுருக்கமாக கருவைப்புலப்படுத்தும் முறையில்) புதிதாக பொருதி வருவதோடு, சூழல் வலுப்படுத்திய புதிய கருத்துக்களாகப் பெண்ணிலைவாதம் வேகம் பெற்று விளங்குவதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். உள்ளடக்கச் சித்தரிப்பிலும் அது குறித்த யதார்த்த எளிமையிலும் படிப்பவனிடம் அவை எற்படுத்த முனையும் உணர்வுப்பதிவுகளிலும்

கவித்துவத்தின் வீச்சு அல்லது கவியாற்றல் இவற்றில் (தரமானவை!) அற்புதமாக விழுந்துவிடுகிறது என்பதையும் எங்கோ ஒன்றிரண்டு கவிதைகளில் (தொகுப்புகளில் கூட) மின்னல் கீற்றுப்போல் நம்பிக்கை நாற்றுக்கள் முளைவிட்டிருக்கின்றன என்பதையும் கட்டாயம் சொல்லித் தானாகவேண்டும்.

இந்தப் பொதுப்போக்குகளைக் கொண்டதாகவும் வெளிப்படுத்தும் முறை, எடுத்துக் கொண்ட கரு என்பவற்றால் தனித்துவ வித்தியாசங்களைக் காட்டுவதாகவும் அமைகிறது அருந்ததியின் "இரண்டாவது பிறப்பு" என்ற கவிதைத் தொகுப்பு. தொகுப்பில் இடம் பெறும் 11 கவிதைகளுள் "ஒரு மொழி ஆராய்ச்சி" கவிதையைத் தவிர்த்து ஏனையவை தரமானவைகளாகவே அமைகின்றன. இவ்வாறு சொல்வதனால் ஏனையவைகளின் பார்வை எனது பார்வையோடு முரண்படவில்லை என்று அர்த்தமில்லை. ஒரு நல்ல கவிதை தரும் பாதிப்பை, உணர்வை அவை ஏற்படுத்தின என்பதும் கவியாற்றல் அவற்றில் வாழ்கிறது என்பதுமேயாகும். "தமிழில் புதுக்கவிதையின் விருத்தி யாப்பிலக்கண விதிகளின் மறுதலிப்பாக மட்டுமன்றி பலரது புதுக்கவிதைகளில் கவித்

துவத்தின் மறுதலிப்பாகவும் அமைந்து விட்டது" என கலாநிதி சிவசேகரம் குறிப்பிடும் அபாயம் அருந்ததியின் இந்தக் கவிதைகளுக்கு நேரவில்லை எனத் துணிந்து சொல்லலாம். தொகுப்பின் முதற் கவிதையான "நம்பிக்கை" நான் முன்னால் குறிப்பிட்ட "ஒரு மின்னல் கீற்றுப்போல் அவலங்களைத் தாண்டி அப்பால் பார்க்கவைக்கின்றது.

வானம் தொடும் பூமியின்
தூரமாய்
இருந்தும் இன்னம்
தளராதவைகளாய்
புற்களும்
பூமியின் மைந்தர்களும்

என வீச்சுப் பெறும்போது நம்பிக்கையின் வேகம் தெரிகின்றது. ஆனால் முடிவில் "இடறுவதும் எழுவதும் உயிர்ப்பிலிருக்கும் சில நாட்களுக்காய்" எனும் போது கவிஞருக்கே இந்த நம்பிக்கை தளராத நிலைக்குமோ என ஐயம் தோன்றி விடுகிறது. "இறந்த காலங்கள்" உண்மையில் ஒரு தொலைந்து போன வாழ்க்கையின் வசந்தம் பற்றிய அற்புதமான ஏக்கமே.

சின்னக் குடிசைக்குள்

உலகை வசப்படுத்திய

அந்தக்காலங்கள் நம்மை ஈழத்து மண்ணின் இளவயது

வாழ்க்கைக்கே அழைத்துச் செல்கின்றன. "நீயும் நானும் எங்களோடு எல்லாமும் கைகோர்த்து கையசைத்து" மகிழ்ந்திருந்த அந்தக் காலங்களில் "புலர்வதற்கும் பொழுது சாய்வதற்கும் புதிது புதிதாக அர்த்தம் உண்டென்று" அறிவுறுத்தப்பட்ட அழகிய அனுபவங்களை கவிதையை மறந்து போய்சிறிது நேரம் இரைமீட்டிப் பார்க்குமளவு அருந்ததியின் கவியாற்றல் நம்மை ஆட்கொண்டு விடுகிறது. இந்த அழகிய அனுபவம் நிகழ்காலத்தில் இழக்கப்பட்டு விட்ட விரக்தியை "விடை பெற்றுக் கொண்டவைகள் காற்றும் வசந்தமும் எல்லாமும்" என்ற கவிதை முடிவு காட்டி நிற்கிறது.

"இறந்த காலங்களில்" "தொலைந்து போன" இந்த வாழ்க்கையிலிருந்து "இரண்டாவது பிறப்பெ"டுத்தவர்களாய் புகலிட நாட்டில் வாழும் எங்களை இன்னும் வாழ்க்கை தொலைந்தாலும் வரலாற்றுப் பழம்பெருமையைத் தொலைக்காத "மூத்த பெரும் பழங்குடிகளான" எங்களின் இழிநிலையைச் சாடுகிறது "இரண்டாவது பிறப்பு" இறந்த காலங்கள் ஏற்படுத்திய இனிய அனுபவங்களின் முரணாக நிகழ்கால வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கின்றது "எதிரி

களல்லாதவர்கள்"

இறந்துபோனவர்களோடெல்லக்
கைகுலுக்கி

முறிந்து கிடந்த முற்றத்து
மரங்களின் கீழ்
சிதைந்து கிடந்த உடல்களும்
தம்பியின் கழுத்தை நெரித்து
செய்து கொண்டிருந்த ஒருத்
தனும்

தாயின் கைகளைக்
கத்தியால் வெட்டிக்கொண்டி
ருந்த ஒருத்தனும்

என "எல்லா இலக்கணங்களும்
தத்துவமும் எம் தேசத்தில்
மட்டும் இப்படித் தலைகீழாக
இருக்குமென்ற "விரக்தி வெளிப்
பாட்டைக் கொணர்கின்றன .
"பாஸ்போட்டும் ரிக்கற்றும்
விமானப் பயணமுமின்றி இப்படி
அடிக்கடி தாய் மண்ணில்
கால்கள் பதியும்" இந்த அனு
பவங்களைக் கவிஞர் சொல்லும்
போது மொழி, கவிதை, ஊட
கம் என்ற அறிவு ஜீவித்தனங்
கள் மறைந்து போய் உணர்
வோடு ஒன்றித்து விடுகின்ற ஒரு
அனுபவம் நிகழ்ந்து விடுகின்றது
இந்த விரக்தியால் வரும் மற்
றொரு உணர்வே "சுதந்திரம்"
வெளிப்படுத்தும் எள்ளல் என
லாம்.

கைகளை வெட்டியும்
நாக்கினைத் துண்டித்தும்

இழப்போம் இழப்போம்

ஆனந்த சுதந்திரம்

அடைந்து விட்டோமென்று

ஆற்றாமையின் அல்லது
செயற்படுத்த முடியாக்க கோபத்
தின் உச்சம் நையாண்டியாக
வடிந்து போகிறது. புதிய
"வரைவிலக்கணத்"தையும் இவற்
றோடு தொடர்புபடுத்தலாம்
போல் தெரிகிறது. "ஏடும்
எழுதுகோலும் நம்பிக்கையுமி
ருந்த" காலங்கள் வானத்திலி
ருந்தனவாக ஆக பூமியில் விழு
ந்து யதார்த்தம் உறைக்க" எல்
லாவற்றையும் பறிக்கவும் பூட்ட
வும் "கைகால் முளைத்த துப்
பாக்கிகளாக" மனிதர்கள் வர
அப்போதுதான் இறந்து போன
தாக உருவகப்படுத்தும் நிலை
யும் ஒரு வகையான எள்ளவே.

தொகுப்பில் எனக்குக் கவி
தையென்ற உணர்வைத் தராத
ஒன்றாக அமைவது "ஒரு மொழி
ஆராய்ச்சி" எனலாம். "வாக்கி
யத்தை எழுதவேண்டியது.
பிறகு அதைப்பிரித்து ஒன்றின்
கீழ் ஒன்றாக அடுக்க வேண்டி
யது அதுவே கவிதை. ஆகவே
கவிதை எழுத கவிஞர் தேவை
யில்லை. கம்போஸிஸ்ட்டர்
போதும்" என எழுபதுகளில்
சோ எழுதியது இந்தக்
கவிதைக்குப் (?) பொருந்துமோ
என நான் நினைக்குமளவுக்கு
அமைந்திருந்தது. "சுற்றிச் சுற்றி
சுப்பற்றை கொல்லைக்குள்" என்

பதுபோல திரும்பத் திரும்ப "பழைய கருத்தில்" "இன்றோ அது" என்ற இரண்டு தொடர் களை வைத்து சில வாக்கியங் களை ஒட்டவைத்த முயற்சியான இது சிவசேகரத்தின் முன் சொன்ன கூற்றை மெய்ப்பித்து விடுமோ என என்னை அச்சப் படவைத்தது.

"எங்கள் மானுடக்கனவுகள் அழிந்த"தையும் எஞ்சியிருந்த மனிதமும் தொலைந்த"தையும் "பள்ளிவாசல்" கவிதை படம் பிடிக்கின்றது. "சூரியன் இல்லா மல் நடந்த" இந்த பொங்கலை நிறுத்த ஊழிக்காலமொன்றை அழைப்பதில் எனக்குச் சம்மத மில்லை. தனக்கும் தான் சார்ந்த மக்கட் கூட்டத்துக்கும் அப்பாற்பட்டு அறிவு தெரியாத பருவத்தில் விதைக்கப் பட்டு விட்ட ஒரு ஊழியை தீர்வாகக் கொள்ளுதல் தற்காலிகமாக வேளும் சாத்தியப்படும் ஒரு கருத்தாகக் கொள்ள முடியாது. இதேபோல பாதிக்கப்பட்ட மக் களின் மன உணர்வைப் புலப் படுத்தும் ஒரு நல்ல கவிதை யோட்டத்தில் "நசீம் காதர்", "நல்லசிவம்" என்ற பெயர்கள் வலிந்து திணிக்கப்பட்டவைகளா கத் தோன்றுகின்றன.

தொகுப்பில் என்னை மிகவும் பாதித்த கவிதை "வருக! வருக! தோழர்களே!". புகலிட

நாடுகளில் வதியும் புத்திஜீவி களுக்கு சாட்டையடியாக அமைகிறது இது. தாகசாந்தி செய்து கொண்டு தண்ணீர்ப்பட்டு சத்தை அவசவதும், புரியாணியை ஒரு வெட்டு வெட்டிக் கொண்டு உணவுப் பஞ்சத்தால் இறந்தவர்களைக் கணக்கெடுப் பதும், தபாலூடாக தங்கைக்கு சீதனமனுப்பிவிட்டு சீதனக் கொடுமை பற்றி சித்தரிப்பதும் என்று போய் "யாருக்கு வரும் இந்தச் சமூகப் பிரக்ஞை?" என்னும்போது குத்தவின் உச்சம் கூசவைக்கிறது. முரண்களின் அடுக்கினாலேயே ஒரு வர்க் கத்தின் வாழ்க்கை நிலையைக் கொணர்ந்த வெற்றியில் கவிஞ ரின் விமர்சனப்பார்வை தெரி கிறது.

தொகுப்பில் பரவலாக ஏக் கமும் விரக்தியுமே இழையோ டிக்கிடக்கின்றன. சூழலின் அவ லம், கொடூரம் என்பவற்றின் சித்தரிப்பும், உணர்வுகளின் பதிவும் ஆழமாகவே விழுந்துள் ளன. ஆனால் இவைகளைத் தாண்டி அப்பால் செல்லாத எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கை யூட்டாத ஒரு இயலாமை படிப் பவனை மேலும் சுருண்டு படுக்க வைத்துவிடுகின்றது. இது கால த்தாலும் சூழலின் யதார்த்தத் தாலும் ஏற்பட்டது எனலாம். உணர்வுகளின் பதிவே இங்கு

முக்கியம் என்றால் அது சரியானதே. ஆனால் கலை இலக்கியங்கள். கலைத்துவத்தை மட்டுமன்றி ஒரு கடமையையும் கொண்டுள்ளன. சமூகப் பிரக்ஞையை ஏற்படுத்துவதனோடு மட்டும் அவற்றின் பணி முடிந்து விடுவதில்லை.

அடுத்தது என்ன என்ற வகையில் ஒரு நம்பிக்கைக் கீற்றுக்காவது அவை கோடிகாட்டியாக வேண்டும். இங்கேயும் நேரடியாகக் கூறாமல்,

வலிந்து திணிக்காமல் கவிதைப் போக்கில் ஒரு நம்பிக்கையுடனாவ வாசகனிடத்து விதைக்கக் கூடுமானால் நல்ல கவிதை என்பதோடு தன் பணியை முடித்த கவிதையாகவும் அது அமையும். உணர்வுப் பதிவும் கவியாற்றலும் கொண்டு பாதிக்கும் அருந்ததியின் கவிதைகள் இனி இந்தப் பணியையும் இணைக்கும்போதும் இன்னமும் சிறந்தோங்கும் என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது.

மேற்கு நாடுகளில் மிகவும் மோசமான எதிர்கால வாழ்க்கைச் சூழலை தெரிந்தோ தெரியாமலோ உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இங்கும் பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள் கூர்மை பெறும்போது நிறவாதம், இனவாதம் உச்சக்கட்டத்தை அடையும். இதனை ஈழத்தில் இனக்கலவரங்கள் மூலம் அனுபவித்த நாம் இங்கும் அந்நிலை உருவாகும்போது எமக்கு எதுவித புகலிடமும் இருக்கப் போவதில்லை.

இந்நிலையில் நாம் என்ன செய்யப்போகின்றோம்? என்பதில் எவ்வித தொலை நோக்குமில்லாது, எமது நலன்களை மட்டும் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதன் விளைவை இனிவரும் காலங்களில் நாம் மட்டுமல்ல எமது சந்ததியினரும் அனுபவிக்க நேரிடும்.

"அக்னி" 1991 பங்குனி

ஆசிரிய கருத்திலிருந்து

தாலாட்டும்த தன்பாட்டும்த...

தொட்டிலில் நீ
ஆடாயென்றும்
தாலாட்டுப் பாடலையே
கேளாயென்றும்,
இரசாயன நெடியினையே
நுகர்வாயென்றும்,
கருவறைபோலவே
நிலவறையுள்
வதிவாயென்றும்,
யாரேனும்
முன் எழுதிச் சென்றதுண்டோ?...

கனவே...
எங்கள் கனவின்
உருவே...
உன் பொன்னார் மேனி
உதைப்புறவும்
கருவண்டு விழிகள்
மருண்டிடவும்,
நாங்கள்
இருளையோ கொணர்ந்தோம்.
இருட்டின் தொடக்கமெனவும்
தொடர்ச்சி எனவும்
நாங்களே இருக்கையில்
யாரை நோவோம்.
யாரிடத்தில் முறையிடுவோம்.
இருளகல நீ வளர்வாய்
கண்ணுறங்கு என் மகனே.

- கி.பி.அரவிந்தன்.
பங்குனி 91.

மகனே..

எங்கள் மகிழ்வின்

விளைவே...

முன் எழுதா ஒவியமே

கண்ணுறங்கு, கண்ணுறங்கு.

சற்றேனும் கண்ணுறங்கு

கண்ணுறங்கும் வேளையிலே,

நீ சிரிக்க - முகம் சுருங்க

நரி வந்து விரட்டுதென்று

சொல்லியாற யாருண்டு.

கண்டறியா தேசத்தில்

இயந்திரத்துப் பற்களள்ளே

கனவுருகி - வாழ்வுருகி

உன்னப்பன் நானிருக்க,

உன் காதுள் பஞ்சடைத்து

தன்னுக்குள் உனைப் போர்த்து

ஊனுருகி உயிருகி

உன் அன்னை காத்திருப்பாள்

நானறியேன்... என் மகனே.

மெல்ல நீ கண்ணுறங்கு

கண்ணுறங்கு கண்மணியே.

கண்மணியே...

எங்கள் காதல்

கனியமுதே....

கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு

காற்றினில் படிந்திருக்கும்

கதை கேட்டுக் கண்ணுறங்கு...

முற்றுப்பெறா

அஞ்சலோட்ட

தொடர் ஒன்றில்

உன்னப்பன் கையினிலும்

நெருப்பிருந்தது.

கையையும் சுட்டுவிடும்

நெருப்பு.

அணையா நெருப்பு.

எரியவும் வேண்டும்.

ஒளிரவும் வேண்டும்

புயலினுள் ஏறவும் வேண்டும்.

யாரால்தான் முடிந்தது.

நெருப்பேந்தா

வீரர்கள் எத்தனை?....

விட்டில்களாய்

வீழ்ந்தவர் எத்தனை?...

அனைத்தவர் எத்தனை?...

அணையாதார் எத்தனை?...

என்னுள்ளும் புதையுண்ட

கதைகள்தான் எத்தனை..

அஞ்சலோட்டம் தொடர்கின்றது.

நெருப்பின்னும் என்கிறது...

கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு.

கண்ணுறங்கு கண்மணியே

கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு

"ஆராரோ ஆரீரரோ

ஆர் அடித்து நீர் அழுதீர்:

அடித்தாரை சொல்லியழு

ஆக்கினைகள் செய்து வைப்போம்.

வழிவழியாய் வாய்மொழியாய்

வருமிந்த தாலாட்டை

முன் சொல்லி சென்றது யார்?....

ஏன் சொல்லி சென்றனரோ...

நானறியேன் என் மகனே.

கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு

கண்ணுறங்கா நேரம் வரும்,

கணக்கெடுக்கும் நாளும் வரும்.

உன்கையிலும் நெருப்பு வரும்

கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு.

வெளியீடு:
கலை இலக்கிய வாசகர் வட்டம் - பரிஸ்